

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.6.2011
KOM(2011) 370 endelig

2011/0172 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om energieffektivitet og om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF

{SEK(2011) 779 endelig}
{SEK(2011) 780 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Motivering og formål

EU har sat sig som mål at opnå primærenergibesparelser på 20 % i 2020¹ og har gjort dette mål til et af de fem overordnede mål for Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst².

Ifølge Kommissionens seneste skøn, som tager hensyn til de nationale mål for energieffektivitet for 2020, der er fastsat af medlemsstaterne i forbindelse med Europa 2020-strategien, vil EU kun nå halvdelen af målet på 20 % i 2020³. Det Europæiske Råd⁴ og Europa-Parlamentet⁵ har opfordret Kommissionen til at vedtage en ny ambitiøs strategi vedrørende energieffektivitet for en målrettet indsats med henblik på at nå det store potentiale.

For at give nyt liv til energieffektivitet fremsatte Kommissionen den 8. marts 2011 en ny energieffektivitetsplan (EEP) med foranstaltninger til at opnå yderligere besparelser i energiforsyning og -forbrug.

Dette lovforslag omsætter visse aspekter af EEP til bindende foranstaltninger. Det primære formål med forslaget er at yde et væsentligt bidrag til opfyldelsen af EU's mål for energieffektivitet i 2020. For at dette skal lykkes, skal forslaget straks vedtages og gennemføres i medlemsstaterne.

Forslaget går også videre end målet om 20 % og søger at opstille en fælles ramme for at fremme energieffektivitet i EU efter 2020. Forslaget er en strategisk prioritet i Kommissionens arbejdsprogram for 2011.

1.2. Generel baggrund

På baggrund af den stigende EU-import af energi til stigende priser vil adgangen til energiresourcer på mellemlang sigt spille en større rolle med risiko for at kompromittere EU's økonomiske vækst alvorligt. Dette forklarer, hvorfor energieffektivitet er et af de vigtigste aspekter i Europa 2020-flagskibsinitiativet for et ressourceeffektivt Europa⁶. Energieffektivitet er den mest omkostningseffektive og hurtige måde at øge forsyningssikkerheden på og er ligeledes en effektiv måde at reducere drivhusgasemissioner på, der er ansvarlige for klimaforandringer. Som angivet i Kommissionens meddelelse "Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050"⁷ kan energieffektivitet hjælpe EU med at opnå og endda overgå det fastsatte mål for drivhusgasemissioner.

At gøre EU's økonomi mere energieffektiv vil også have positive virkninger med hensyn til økonomisk vækst og jobskabelse. Energibesparelser frigør finansielle ressourcer, der kan geninvesteres andre steder i økonomien og hjælpe med at lette de offentlige budgetter, der er under pres. For privatpersoner betyder energieffektivitet, at deres energiregning mindskes.

¹ 7224/1/07, REV 1.

² KOM(2010)2020.

³ SEK(2011)277.

⁴ EUCO 2/1/11.

⁵ 2010/2107(INI).

⁶ KOM(2011)21.

⁷ KOM(2011)112.

Energifattigdom kan håndteres strategisk ved at træffe energieffektiviseringsforanstaltninger. Endelig kan en øget produktion med mindre energi forbedre EU-industriernes konkurrenceevne og gøre dem førende på det globale marked for energieffektive teknologier. Energieffektivitet og energibesparelser giver fordele for EU's økonomi som helhed, den offentlige sektor, erhvervslivet og privatpersoner. Af samme grund identificerede EU's energistrategi 2020 også energieffektivitet som en af de vigtigste prioriteter i EU's energipolitik i de kommende år.

1.3. Gældende bestemmelser

To direktivers anvendelsesområder, kraftvarmedirektivet (2004/8/EF) og energitjenestedirektivet (2006/32/EF)⁸, overlapper dette forslag. Ingen af dem har kunnet udnytte energibesparelspotentiallet fuldt ud. Det foreslås derfor, at disse to direktiver ophæves, når det nye direktiv træder i kraft, dog med undtagelse af artikel 4, stk. 1-4, samt bilag I, III og IV til. Sidstnævnte bestemmelser sigter mod senest i 2017 at nå et vejledende mål for energibesparelser på 9 % af hver medlemsstats endelige energiforbrug i de fem år før energitjenestedirektivet blev gennemført. Dette mål bidrager – selvom det er anderledes i rækkevidde og ambitionsniveau – til realiseringen af EU's mål om 20 % større energieffektivitet i 2020 og bør derfor fortsat være gældende frem til 2017.

Artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/30/EU om energimærkning⁹ overlapper med bestemmelserne i det nye direktiv, og dette vil derfor blive ophævet, når det nye direktiv træder i kraft.

1.4. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Dette forslag har baggrund i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst¹⁰, da EU's mål om energibesparelser på 20 % er en del af en af de fem primære målsætninger i denne strategi. Det er et af de forslag, der er planlagt for 2011 til at opfylde et af de syv centrale initiativer i strategien, Europa 2020-flagskibsinitiativet for et ressourceeffektivt Europa. Det er i overensstemmelse med og supplerer EU's klimapolitik.

Det reducerede energiforbrug, der er formålet med dette forslag, skulle også hjælpe medlemsstaterne til at nå deres mål vedrørende deres andel af energi fra vedvarende energikilder som fastsat i direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder¹¹.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

2.1. Høringer, dataindsamling og ekspertrådgivning

Forslaget blev udarbejdet på baggrund af mange indlæg, som medlemsstaterne og interesserede parter har bidraget med ved forskellige lejligheder, herunder ved en general offentlig onlinehøring¹². En anden omfattende høring blev indledt i januar 2011 af arbejdsgrupperne under Bukarest-forummet om bæredygtig energi (som omfatter repræsentanter for medlemsstaterne og de berørte parter)¹³. En omfattende analyse af

⁸ EUT L 144 af 27.4.2008, s. 64.

⁹ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1.

¹⁰ EUCO 13/10.

¹¹ EUT L 140 af 23.4.2009, s. 16.

¹² Yderligere oplysninger findes i afsnit 1.2 af den ledsagende konsekvensanalyse IA og bilag I og II.

¹³ Udkastet til betænkningerne findes på: <http://ec.europa.eu/energy/efficiency/bucharest>.

virkningerne af de foreslåede løsninger blev udført ved hjælp af resultaterne af tre modeller og talrige undersøgelser. Analysen undersøgte den økonomiske, sociale og miljømæssige indvirkning af mulighederne under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet.

2.2. Konsekvensanalyse

Konsekvensanalysen undersøger en række valgmuligheder, der inddeles i tre niveauer:

- **Politiske valgmuligheder på første niveau** analyserer metoder til forbedring af den nuværende politiske ramme. Denne analyse fokuserer primært på, hvorvidt energitjenstedirektivets nuværende fremgangsmåde med hensyn til fastsættelsen af mål bør forlænges indtil 2020, hvorvidt nationale energisparemål skal tilføjes for at nå EU's målsætning om 20 %, og i bekræftende fald, hvorvidt disse skal være bindende eller blot vejledende.

Analysen konkluderer, at energitjenstedirektivets mål bør opretholdes for slutanvendelsessektorer indtil deres deadline i 2016, men for at kunne nå målet om en energieffektivitet på 20 % skal de suppleres med mere ambitiøse energisparemål under Europa 2020-processen. Dette viser, at sådanne mål for nærværende ikke behøver at være bindende, og at bindende foranstaltninger kan opnå samme eller bedre resultater. Disse bindende foranstaltninger bør sammen med de nuværende politiske rammer være nok til at nå EU's mål på 20 % i 2020. Disse fremskridt bør dog følges, og de fornødne korrigerende foranstaltninger træffes tidligt nok til at sikre, at målet på 20 % nås i 2020, hvis udviklingen viser sig at være utilstrækkelig.

- Politiske valgmuligheder på andet niveau undersøger forskellige foranstaltninger til at opnå det resterende økonomiske potentiale på efterspørgsels- og udbudssiden.

Konsekvensanalysen undersøger ordninger for energisparepligt som en mulighed for at opnå energibesparelser i slutanvendelsessektorer. Den konkluderer, at der er mulighed for at opnå betydelige besparelser ved at gøre energibesparelser obligatoriske, men de eksisterende bestemmelser i energitjenstedirektivet (hvis sådanne forpligtelser kun er en af medlemsstaternes muligheder for at sikre, at energiselskaber opnår besparelser i slutanvendelsessektorerne) bør styrkes. De spørgsmål, der efterfølgende er blevet stillet, omfatter omfanget af energibesparelser, der kræves af energiforsyningssekskaberne, og hvorvidt udformningen af en sådan forpligtelsesordning bør overlades fuldstændigt til medlemsstaterne, eller om der skal være en vis harmonisering af centrale udformningselementer. Konsekvensanalysen foreslår, at der indføres nationale ordninger, der gør energibesparelser obligatoriske i alle medlemsstater, hvor der sigtes mod at reducere slutenergiforbruget med 1,5 % om året. Selvom visse centrale elementer bør harmoniseres på EU-plan (udvalgte sektorer, ambitionsniveau og optællingsmetoder), skal medlemsstaterne have mulighed for at tilpasse ordningerne til de nationale forhold eller i et vist omfang at bibeholde deres nuværende ordninger. Mulighed for at indføre et europæisk system med omsættelige hvide attester blev også overvejet, men afvist af de samme grunde som muligheden for fuldstændigt at harmonisere alle udformninger af ordningen.

Et andet sæt politiske muligheder undersøger foranstaltninger, der involverer den offentlige sektor. Analysen konkluderer, at to foranstaltninger med fordel kunne anvendes. For det første skal 3 % af de bygninger, der ejes af offentlige instanser, renoveres årligt til omkostningsoptimale niveauer, hvilket er en fordobling af den nuværende renoveringshyppighed. For det andet skal det forlanges, at offentlige organer køber produkter og bygninger med høj energi-deevne, der er baseret på de tilgængelige energimærker og -certifikater.

Andre muligheder med en betydelig indvirkning i forhold til omkostninger er de muligheder, der er rettet mod at fremme energitjenestemarkedet, formidle bedre og hyppigere information til husholdninger og virksomheder om deres faktiske energiforbrug gennem fakturering og intelligente målere samt obligatoriske energisyn for store virksomheder. Konsekvensanalysen viser, at alle disse foranstaltninger er vigtige for at mindske huller i informationen, som er en af barriererne for effektivitet, og de kan medføre store energibesparelser. Andre muligheder for at fremme energieffektivitet gennem frivillige foranstaltninger vurderes som utilstrækkelige til at udnytte alle tilgængelige muligheder for besparelser.

Konsekvensanalysen analyserer ligeledes, hvilke foranstaltninger der kan bidrage til at udnytte energieffektivitetspotentialer af energiomdanning og -distribution. Analysen afviser de muligheder, der indebærer en fortsættelse af bestemmelserne i det gældende kraftvarmedirektiv, da de ikke fremmer energieffektiviteten i hele energiforsyningssektoren, men kun i relation til kraftvarmeproduktion og uden at sikre en faktisk udbygning af kraftvarme (medlemsstaterne er kun forpligtet til at indsamle oplysninger og rapportere til Kommissionen). Analysen peger på, at etableringen af mindstekrav til ydeevnen for energiproduktion (herunder obligatoriske krav til kraftvarme samt fjernvarme/fjernkøling for nye elproduktionsanlæg samt obligatorisk tilslutning og prioriteret adgang for højeffektiv kraftvarmeproduktion til elnettet) i væsentlig grad vil forbedre energieffektiviteten i produktionen. Etablering af energisparepligt for energitilsynsmyndigheder ville ligeledes være vigtig for forbedring af effektiviteten af energitransmission og -distribution.

Konsekvensanalysen undersøger muligheder for national indberetning og overvågning af gennemførelsen. For at begrænse de administrative byrder og samtidig sikre passende overvågning af fremskridtene foreslås en let form for årlig indberetning baseret på et udvalg af energieffektivitets og -besparelsesindikatorer, som kunne indgå i de årlige nationale reformprogrammer. Dette ville blive ledsaget af mere detaljerede oplysninger om energieffektivitetsforanstaltninger og -programmer, der kun ville blive forlangt fra medlemsstater hvert tredje år.

- Politiske valgmuligheder på tredje niveau vurderer den juridiske form af de valgte foranstaltninger på første og andet niveau. Det konkluderes, at EU's politikker for at nå ambitionsniveauet for EU's mål om en energieffektivitet på 20 % skal udnytte potentialer for energibesparelser i alle sektorer, herunder i de sektorer, der er udelukket fra energitjenstedirektivets anvendelsesområde. Det er derfor, det foreslås at vedtage et nyt lovforslag, der dækker anvendelsesområdet for de to direktiver og udvider det til alle sektorer med energibesparende potentialer. Sammenlægning af de to direktiver i en enkelt lovtekst blev anset for at være den bedste løsning til at ensrette de eksisterende juridiske rammer og skabe bedre sammenhæng.

Analysen var ikke så afgørende vedrørende den juridiske form. Da de særlige bestemmelser i lovforslaget er blevet konkretiseret, er det imidlertid blevet klart, at et direktiv i betragtning af indholdet og behovet for at vedtage yderligere gennemførelsesforanstaltninger på nationalt plan er den mest hensigtsmæssige juridiske form.

Modelleringen med henblik på at vurdere den samlede virkning af de valgte politiske muligheder viser, at nettoeffekten af de foreslåede foranstaltninger, for så vidt angår EU27, når målet om primærenergibesparelser på 20 %. Konsekvensanalysen viser også, at de ekstra omkostninger ved at opnå det overordnede mål på 20 % gennem et sæt af udvalgte foranstaltninger er beskedne i forhold til fordelene. De samlede økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af disse foranstaltninger vil give et stærkt positivt bidrag til EU's politikker og understøtte Europa 2020-strategien.

Effektiv energiudnyttelse er et af de vigtigste midler til at nå målene for køreplanen frem mod en lavemissionsøkonomi i 2050. Prisen på ETS-kvoter er et vigtigt incitament til at reducere drivhusgasudledningerne. Det modelarbejde, der er gået forud for det foreliggende forslag, har vist, at de foreslåede foranstaltninger uden tvivl vil medføre yderligere drivhusgas-reduktioner, men det har ikke givet endegyldige resultater om eventuelle virkninger for prisen på ETS-kvoter. Gennemførelsen af målsætningen om 20 % større energieffektivitet kræver, at Kommissionen holder øje med, hvilke virkninger nye foranstaltninger får for direktiv 2003/87/EF om EU's emissionshandelssystem, for at fastholde systemets incitamenter til at investere i kulstofsparsommelighed, og for at forberede de kvotebelagte sektorer på den kommende tids nødvendige innovationer. I denne forbindelse bliver det nødvendigt at overveje, hvilke foranstaltninger der bør træffes for eksempelvis at justere emissionshandelssystemet ved at holde et passende antal kvoter tilbage fra den del, der skal bortauktioneres i perioden 2013 til 2020, for det tilfælde at der bliver truffet politisk afgørelse herom.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

3.1. Resumé af forslaget

Det foreslåede direktiv opstiller en fælles ramme for at fremme energieffektivitet i EU med henblik på at sikre, at målet om primærenergibesparelser på 20 % i 2020 nås, samt for at bane vejen for yderligere energieffektivitet efterfølgende. Det fastlægger regler beregnet til at fjerne barrierer og overvinde nogle af de markedsfejl, der hindrer effektiviteten ved forsyning og anvendelse af energi.

Til slutanvendelsessektorerne fokuserer det foreslåede direktiv på foranstaltninger, som fastsætter krav til den offentlige sektor, både hvad angår renovering af de bygninger, den ejer, og hvad angår anvendelse af høje energieffektivitetsstandarder til køb af bygninger, produkter og serviceydelser. Forslaget kræver, at medlemsstaterne etablerer nationale ordninger for energisparepligt. Dette kræver obligatoriske energisyn for større virksomheder, og der fastsættes en række krav til energivirksomheder vedrørende måling og fakturering

For energiforsyningssektoren kræver forslaget, at medlemsstaterne skal vedtage nationale varme- og køleplaner for at udvikle potentialet for højeffektiv produktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling og for at sikre, at reguleringen af arealplanlægningen er i overensstemmelse med disse planer. Medlemsstaterne skal vedtage godkendelseskriterier, der sikrer, at anlæg er placeret på steder tæt på varmeefterspørgselspunkter, og at alle nye elproduktionsanlæg og eksisterende anlæg, der er behørigt moderniserede, er udstyret med højeffektive kraftvarmeanheder. Medlemsstaterne bør dog kunne fastsætte betingelser for fritagelse fra dette krav, hvis visse betingelser er opfyldt. Forslaget pålægger desuden medlemsstaterne at oprette en fortegnelse over energieffektivitetsdata for anlæg, hvor der forbrændes brændstof eller raffineres mineralsk olie og gas, og stiller krav om prioriteret/garanteret adgang til nettet, forrang til elektricitet fra højeffektiv kraftvarme-produktion ved lastfordelingen og tilslutning af nye industrianlæg, der producerer spildvarme til fjernvarme- eller fjernkølenet.

Andre foreslåede foranstaltninger omfatter effektivitetskrav til nationale energimyndigheder, information og oplysningskampagner, krav til tilgængeligheden af certificeringsordninger, indsats for at fremme udviklingen af energitjenester og en forpligtelse for medlemsstaterne til at afvikle hindringer for energieffektivitet, navnlig fordeling af incitamenter mellem ejer og lejer af en bygning eller blandt bygningens ejere.

Endelig omfatter forslaget oprettelse af nationale mål for energieffektivitet for 2020 og kræver, at Kommissionen i 2014 vurderer, hvorvidt EU kan nå sit mål om 20 % primærenergibesparelser i 2020. Kommissionen er forpligtet til at forelægge sin vurdering for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt efterfulgt af et forslag om bindende nationale mål.

3.2. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I henhold til artikel 194, stk. 1, "som led i det indre markeds oprettelse og funktion og under hensyn til kravet om at bevare og forbedre miljøet sigter Unionens politik på energiområdet mod i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne (...) c) at fremme energieffektivitet og energibesparelser samt udvikling af nye og vedvarende energikilder". Formålet med dette forslag er netop at opstille en fælles ramme til at støtte forbedringen af energieffektiviteten i EU.

3.3. Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse på forslaget, idet energipolitik ikke hører under Unionens enekompetence.

EU har sat sig som mål at opnå primærenergibesparelser på 20 % i 2020 og har gjort det til et af de fem overordnede mål for Europa 2020-strategien. Den nuværende ramme for energieffektivitet, især energitjeneste- og kravtvarmedirektivet, har ikke formået at udnytte det eksisterende potentiale for energibesparelser. Foranstaltninger, der i øjeblikket vedtages på medlemsstatsplan, er ligeledes utilstrækkelige til at overvinde de resterende markeds- og reguleringsbarrierer.

De energiudfordringer, som er omfattet af dette forslag (energiforsyningssikkerhed, bæredygtighed og klimaforandringer, samt EU's konkurrenceevne), er bekymringer, som deles af EU som helhed. En kollektiv reaktion på EU-plan er nødvendig for at sikre en koordineret indsats, og at de fælles mål opfyldes mere effektivt.

De foreslåede foranstaltninger i det nye direktiv vil bidrage til at sikre, at alle medlemsstater yder et passende bidrag til den nødvendige indsats for at nå målet på 20 % og lige vilkår for alle markedsaktører, navnlig ved at fastsætte mindstekrav til energimæssig ydeevne (for eksempel på adgang til offentlige markeder, energisynspligt for virksomheder, energisparepligt på energivirkomheder og adgang til nettet for kraftvarmeproducenter). Forslaget giver investorer vished for opnåelsen af EU's mål og støtte til foranstaltninger til energieffektivitetsforbedringer, såsom højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling.

3.4. Proportionalitetsprincippet og juridisk reguleringsmiddel

Forslaget strækker sig ikke ud over det, der er nødvendigt for at nå målet for energieffektivitet. Det fastsætter strenge energikrav på en række områder, men medlemsstaterne bibeholder en høj grad af beføjelser til at fremme energieffektiviseringsforanstaltninger på den måde, der passer deres nationale forhold bedst.

Som reguleringsmiddel er valgt et direktiv, som medlemsstaterne skal gennemføre i national lovgivning. Et direktiv definerer det endelige resultat, der skal nås, og de generelle krav, men efterlader tilstrækkelig fleksibilitet til medlemsstaterne til at tilpasse gennemførelsen til deres nationale særtræk. I dette særlige tilfælde er et direktiv tilstrækkeligt til at nå målene med forslaget. De begrænsninger, der pålægges, står således i forhold til det mål, der skal opfyldes.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Som anført i finansieringsoversigten til dette forslag vil direktivet blive gennemført inden for det eksisterende budget og får ingen indvirkning på den flerårige finansielle ramme.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

5.1. Forenkling af "gældende regler"

Forslaget bidrager til forenklingen af "*gældende regler*", selvom det ikke er medtaget på listen over foranstaltninger i forenklingsarbejdsplanen. Som følge af vedtagelsen af dette forslag bliver energitjeneste- og kraftvarmedirektivet erstattet af et enkelt direktiv, der giver en mere integreret tilgang til energieffektivitet og -besparelser. En vis administrativ forenkling bør også opstå som følge af behovet for kun at gennemføre ét direktiv i stedet for to.

Indberetningskrav er for nærværende fastsat i begge direktiver. De erstattes af et enkelt sæt årlige rapporter (indgående hvert tredje år), som bygger på rapporteringsprocessen i henhold til Europa 2020-strategien.

Endvidere forenkler dette forslag kravene til energibesparelsesforanstaltninger indeholdt i det eksisterende energitjenestedirektiv. I den forstand bør det bidrage til at opnå en betydelig reduktion af medlemsstaternes nuværende administrative byrder.

5.2. Ophævelse af gældende lovgivning

Hvis forslaget vedtages, medfører det ophævelse af eksisterende lovgivning. Dette omfatter artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/30/EU, direktiv 2004/8/EF og direktiv 2006/32/EF. Artikel 4, stk. 1-4, og bilag I, III og IV i direktiv 2006/32/EF ophæves dog først med virkning fra den 1. januar 2017.

5.3. Fornyet gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget indeholder flere revisionsklausuler.

5.4. Omarbejdning

Forslaget indebærer ikke omarbejdelse.

5.5. Sammenligningstabel

Medlemsstaterne skal sende Kommissionen teksten til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet og en sammenligningstabel mellem de pågældende bestemmelser og direktivet.

5.6. Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)

Forslaget omhandler et emne omfattet af EØS-aftalen og bør derfor finde anvendelse herpå.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om energieffektivitet og om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen¹⁴,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁶,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union står over for hidtil usete udfordringer som følge af øget afhængighed af importeret energi og knappe energiresourcer samt behovet for at begrænse klimaændringerne og overvinde den økonomiske krise. Energieffektivitet er en effektiv måde at håndtere disse udfordringer på. Den forbedrer Unionens forsyningssikkerhed ved at reducere det primærenergiforbrug og reducere energiimporten. Det hjælper med at reducere drivhusgasemissioner på omkostningseffektiv vis og afhjælper dermed klimaforandringer. Et skifte til en mere energieffektiv økonomi skulle også fremskynde udbredelsen af innovative teknologiske løsninger og forbedre industriens konkurrenceevne i Unionen, hvilket vil fremme økonomisk vækst og skabe job af høj kvalitet i flere sektorer med tilknytning til energieffektivitet.
- (2) Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 8. og 9. marts 2007 understregede nødvendigheden af at øge energieffektiviteten i Unionen for at nå målsætningen om at reducere Unionens primærenergiforbrug med 20 % senest i 2020 i forhold til prognoserne. Dette udgør en reduktion af Unionens primærenergiforbrug på 368 Mtoe i 2020¹⁷.

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ EUT C , , s. .

¹⁷ Prognoser udarbejdet i 2007 viste et primært energiforbrug i 2020 på 1842 Mtoe. En reduktion på 20 % giver 1474 Mtoe i 2020, dvs. en reduktion på 368 Mtoe i forhold til prognoserne.

- (3) Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 17. juni 2010 bekræftede, at energibesparelser er et af de primære mål i Unionens nye strategi for jobskabelse og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (Europa 2020-strategien). Denne proces og gennemførelsen af dette mål på nationalt plan kræver, at medlemsstaterne fastsætter nationale mål i tæt dialog med Kommissionen og angiver i deres nationale reformprogrammer, hvordan de agter at nå disse mål.
- (4) Kommissionens meddelelse om energi 2020¹⁸ angiver energieffektivitet som en hjørnesten i Unionens energistrategi for 2020 og understreger behovet for en ny energieffektivitetsstrategi, der gør det muligt for alle medlemsstaterne at afkoble energiforbruget fra den økonomiske vækst.
- (5) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 15. december 2010 om handlingsplanen om energieffektivitet¹⁹ Kommissionen til i sin reviderede handlingsplan for energieffektivitet at inkludere tiltag til at sikre opnåelsen af Unionens overordnede energieffektivitetsmål i 2020.
- (6) Et af flagskibsinitiativerne i Europa 2020-strategien er "Et ressourceeffektivt Europa", som Kommissionen vedtog den 26. januar 2011²⁰. Deri peges der på energieffektivitet som et vigtigt element i at sikre bæredygtig anvendelse af energiressourcerne.
- (7) Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 4. februar 2011 erkendte, at Unionens mål for energieffektivitet ikke er på rette spor, og at en målrettet indsats er påkrævet for at udnytte det betydelige potentiale for større energibesparelser i bygninger, transport, produkter og processer.
- (8) Den 8. marts 2011 vedtog Kommissionen "Energieffektivitetsplan 2011"²¹. Den bekræftede, at Unionen ikke er på rette kurs for at opnå sit mål for energieffektivitet. For at afhjælpe dette er der præciseret en række energieffektivitetspolitikker og -foranstaltninger, som dækker hele energikæden, herunder energiproduktion, -transmission og -distribution; den offentlige sektors ledende rolle inden for energieffektivitet; bygninger og apparater; industri; behovet for at give slutkunderne mulighed for selv at styre deres energiforbrug. Energieffektivitet i transportsektoren blev behandlet parallelt i hvidbogen om transport, der blev vedtaget den 28. marts 2011²². Især initiativ nr. 26 i hvidbogen kræver passende standarder for CO₂-emissioner fra køretøjer inden for alle transportformer, eventuelt suppleret med krav om energieffektivitet for at løse problemer med alle typer af fremdrivningssystemer.
- (9) Den 8. marts 2011 vedtog Kommissionen ligeledes køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050²³, der ud fra dette perspektiv afdækkede behovet for mere fokus på energieffektivitet.
- (10) På den baggrund er det nødvendigt at opdatere Unionens retlige ramme for energieffektivitet med et direktiv, der forfølger den overordnede målsætning for

¹⁸ KOM/2010/0639 endelig.

¹⁹ 2010/2107(INI).

²⁰ KOM(2011)21.

²¹ KOM(2011) 109 endelig.

²² KOM(2011) 144 endelig.

²³ KOM(2011) 112 endelig

energieffektivitet om at skære 20 % af Unionens primærenergiforbrug i 2020 samt foretage yderligere forbedringer af energieffektiviteten efter 2020. Til dette formål bør der fastlægges en fælles ramme til fremme af energieffektiviteten inden for Unionen og træffes særlige foranstaltninger til at gennemføre nogle af de forslag, der indgår i energieffektivitetsplanen 2011, og opnå de betydelige urealiserede energibesparende potentialer, der er identificeret.

- (11) Beslutningen om indsatsfordeling (nr. 406/2009/EF)²⁴ kræver, at Kommissionen inden 2012 vurderer og aflægger rapport om fremskridtene i Fællesskabet og dets medlemsstater hen imod målet om at reducere energiforbruget med 20 % inden 2020 i forhold til prognoserne. Det fastslås også, at Kommissionen for at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde Fællesskabets forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne skal forelægge forslag til mere gennemgribende eller nye foranstaltninger til at fremskynde forbedringer af energieffektiviteten inden den 31. december 2012. Nærværende direktiv er resultatet af dette krav. Det bidrager også til, at målene i køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 opfyldes, bl.a. ved at reducere udledningen af drivhusgasser fra energisektoren, og at der opnås elproduktion med nuludledning i 2050.
- (12) Der skal anvendes en integreret tilgang for at udnytte alt eksisterende potentiale for energibesparelser, herunder besparelser i energiforsyningen og slutanvendelsessektorerne. Samtidig skal bestemmelserne i direktiv 2004/8/EF om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked²⁵ og direktiv 2006/32/EF om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester²⁶ styrkes.
- (13) Det ville være at foretrække, hvis målet om en energieffektivitetsreduktion på 20 % kunne opnås som et resultat af den samlede gennemførelse af specifikke nationale og europæiske foranstaltninger til fremme af energieffektiviteten inden for forskellige områder. Hvis denne fremgangsmåde ikke lykkes, vil det dog være nødvendigt at styrke den politiske ramme ved at tilføje et system af bindende mål. I den første fase bør medlemsstaterne derfor være forpligtet til at opstille nationale mål, ordninger og programmer for energieffektivitet. Det bør være op til dem at beslutte, om disse mål skal være bindende eller vejledende på deres eget område. I anden fase skal Kommissionen vurdere disse mål og den individuelle indsats i hver enkelt medlemsstat og sammenholde dem med data om fremskridt for dermed at vurdere, hvor stor sandsynligheden for opnåelse af Unionens overordnede mål er, og i hvilket omfang den individuelle indsats er tilstrækkelig til at opfylde de fælles mål. Kommissionen bør derfor nøje overvåge gennemførelsen af de nationale energieffektivitetsprogrammer på baggrund af de reviderede lovgivningsmæssige rammer og Europa 2020-processen. Hvis vurderingen viser, at det er usandsynligt at nå det samlede EU-mål, bør Kommissionen foreslå bindende nationale mål for 2020, idet der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters udgangspunkt, økonomiske resultater og tidligere truffne foranstaltninger.
- (14) De samlede offentlige udgifter svarer til 19 % af Unionens bruttonationalprodukt. Af samme grund udgør den offentlige sektor en vigtig drivkraft, der kan stimulere mar-

²⁴ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136.

²⁵ EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

²⁶ EUT L 144 af 27.4.2008, s. 64.

kedet i retning af mere effektive produkter, bygninger og tjenesteydelser, og udløse adfærdsmæssige ændringer hos borgerne og virksomhederne med hensyn til energiforbrug. Desuden kan faldende energiforbrug som følge af energieffektiviseringsforanstaltninger frigøre offentlige ressourcer til andre formål. Offentlige organer på nationalt, regionalt og lokalt plan bør danne eksempel med hensyn til energieffektivitet.

- (15) Renoveringsprocenten for bygninger skal øges, da den eksisterende bygningsmasse udgør den største enkeltstående potentielle sektor for energibesparelser. Endvidere er bygninger afgørende for at nå EU-målet om at reducere udledningen af drivhusgasser med 80-95 % i forhold til 1990 inden 2050. Bygninger, der ejes af offentlige organer, udgør en betydelig del af bygningsmassen og er meget synlig i det offentlige liv. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at en bestemt andel af alle bygninger, der ejes af offentlige organer, om året renoveres til en højere energimæssig ydeevne. Denne renoveringsprocent bør ikke indskrænke forpligtelserne med hensyn til næsten energineutrale bygninger som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne²⁷. Forpligtelsen til at renovere offentlige bygninger supplerer bestemmelserne i direktivet, der kræver, at medlemsstaterne, når eksisterende bygninger gennemgår større renoveringsarbejder, sikrer, at bygningernes energimæssige ydeevne opgraderes med henblik på at opfylde mindstekravene til energimæssig ydeevne.
- (16) En række kommuner og andre offentlige organer i medlemsstaterne har allerede indført integrerede strategier for energibesparelser og energiforsyning, for eksempel via handlingsplaner for bæredygtig energi, såsom dem, der er udviklet under borgmesteraftalen, samt integrerede byplanlægningstilgange, der dækker bredere end de enkelte indgreb i bygninger og transportformer. Medlemsstaterne bør tilskynde kommuner og andre offentlige organer til at vedtage integrerede og bæredygtige energieffektivitetsplaner med klare mål, inddrage borgerne i udarbejdelsen og implementeringen af planerne og informere dem tilstrækkeligt om planernes indhold og fremskridt med opfyldelsen af målene. Sådanne planer kan give betydelige energibesparelser, især hvis de implementeres ved hjælp af energiledelsessystemer, der giver de pågældende offentlige organer mulighed for bedre at forvalte deres energiforbrug. Udveksling af erfaringer mellem byer og andre offentlige organer bør opmuntres med hensyn til de mere innovative erfaringer.
- (17) Med hensyn til køb af visse produkter og tjenester samt køb og leje af bygninger bør offentlige organer, der indgår kontrakter vedrørende offentlige arbejder, forsyningsvirksomhed eller tjenesteydelser, vise det gode eksempel og træffe energieffektive købsbeslutninger. Bestemmelserne i Unionens direktiver om offentlige aftaler bør dog ikke påvirkes heraf.
- (18) En vurdering af muligheden for at oprette en "hvid attest"-ordning på EU-plan har vist, at et sådant system i den nuværende situation ville medføre for store administrative omkostninger, og at der er risiko for, at energibesparelserne ville blive koncentreret i nogle enkelte medlemsstater og ikke finde sted over hele Unionen. Sidstnævnte mål kan i hvert fald på nuværende tidspunkt bedre opnås ved hjælp af nationale ordninger for energisparepligt eller andre foranstaltninger, der fører til energibesparelser af samme størrelse. Kommissionen bør dog i en delegeret retsakt definere, under hvilke

²⁷

EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

vilkår en medlemsstat i fremtiden kan anerkende de opnåede energibesparelser i andre medlemsstater. Ambitionsniveauet for sådanne ordninger bør fastsættes i form af en fælles ramme på EU-niveau, men medlemsstaterne bør samtidig overlades en betydelig fleksibilitet til at tage fuldt hensyn til, hvordan det nationale marked er organiseret, og til de specifikke forhold i energisektoren og slutkundernes vaner. Den fælles ramme bør give energiforsyningsselskaberne mulighed for at tilbyde energitjenester til alle slutkunder og ikke kun til dem, de sælger energi til. Dette øger konkurrencen på energimarkedet, da energiselskaberne kan differentiere deres produkt ved at levere supplerende energitjenester. De fælles rammer bør give medlemsstaterne mulighed for at stille krav i deres nationale ordning, der forfølger et socialt sigte, bl.a. for at sikre, at sårbare kunder får adgang til fordelene ved højere energieffektivitet. De bør også tillade medlemsstaterne at undtage små virksomheder fra energisparepligten. Kommissionens meddelelse "En 'Small Business Act' for Europa"²⁸, opstiller principper, som medlemsstater, der afstår fra at anvende denne mulighed, bør tage hensyn til.

- (19) For at udnytte energisparepotentialet i visse markedssegmenter, hvor der normalt ikke tilbydes energisyn på forretningsmæssigt grundlag (eksempelvis i husholdninger og små og mellemstore virksomheder), bør medlemsstaterne sørge for adgang til energisyn. Energisyn bør være obligatoriske og regelmæssige for større virksomheder, da der kan være tale om betydelige energibesparelser.
- (20) Disse energisyn bør udføres uafhængigt og omkostningseffektivt. Kravet om uafhængighed tillader, at synene udføres af egne eksperter, hvis disse er kvalificerede og akkrediterede, hvis de ikke er direkte engageret i den aktivitet, der underkastes energisyn, og hvis medlemsstaten har et system, der kan sikre og kontrollere deres kvalitet og i givet fald iværksætte sanktioner.
- (21) I forbindelse med udarbejdelsen af energieffektiviseringsforanstaltninger bør der tages hensyn til de effektivitetsgevinster og -besparelser, der opnås ved at udbrede anvendelsen af omkostningseffektive teknologiske nyskabelser, som f.eks. intelligente målere. For at udnytte besparelsesfordelene ved disse nyskabelser maksimalt bør slutkunder kunne få indikatorer for omkostninger og forbrug at se og regelmæssigt blive faktureret individuelt på grundlag af det faktiske forbrug.
- (22) Når medlemsstaterne tilrettelægger foranstaltninger, der skal øge energieffektiviteten, bør de tage fornødent hensyn til nødvendigheden at sikre, at det indre markeds funktionsevne bevares, og at gældende EU-ret gennemføres på en sammenhængende måde i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (23) I højeffektiv kraftvarmeproduktion og fjernvarme og fjernkøling ligger der et betydeligt potentiale for besparelse af primærenergi, som er stort set uudnyttet i Unionen. Medlemsstaterne bør udarbejde nationale planer for udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion og fjernvarme og fjernkøling. Disse planer bør omfatte en tilstrækkeligt lang periode til, at investorerne får kendskab til de nationale udviklingsplaner, og at investeringsmiljøet bliver mere stabilt og understøttende. Nye elproduktionsanlæg og eksisterende anlæg, der gøres til genstand for omfattende renovering, eller hvis tilladelse eller licens bliver opdateret, bør udstyres med

²⁸

KOM(2008) 394 endelig.

højeffektive kraftvarmeanheder, hvor spildvarmen fra elproduktion kan genvindes. Denne spildvarme kan derefter overføres til steder, hvor der er et behov, gennem fjernvarmenet. Med henblik herpå bør medlemsstaterne indføre godkendelseskriterier, der sikrer, at anlæg placeres i nærheden af steder med efterspørgsel efter varme. Medlemsstaterne bør dog på visse vilkår kunne stille betingelser for fritagelse for disse forpligtelser.

- (24) Højeffektiv kraftvarmeproduktion bør defineres ved de energibesparelser, som kan opnås ved kombineret produktion sammenholdt med separat produktion af varme og el. Definitionerne af kraftvarmeproduktion og højeffektiv kraftvarmeproduktion i EU-lovgivningen hindrer ikke, at der i national lovgivning anvendes andre definitioner til andre end de af EU-lovgivningen omfattede formål. Med henblik på at optimere energibesparelserne og undgå, at besparelsesmuligheder fortabes, bør der lægges størst mulig vægt på, hvordan kraftvarmeanhederne drives.
- (25) For at øge gennemskueligheden for slutkunderne, så de kan vælge mellem el fra kraftvarmeproduktion og el produceret på anden måde, bør der udstedes oprindelsesgaranti for højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af harmoniserede referenceværdier for virkningsgraden. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv ret til at blive omfattet af de nationale støtteordninger. Det er vigtigt, at alle former for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion kan omfattes af en oprindelsesgaranti. Der bør klart skelnes mellem oprindelsesgarantier og salgbare certifikater.
- (26) Ikke mindst ved revisionen af de administrative procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af kraftvarmeverker eller anlæg af dertil knyttede net bør der under anvendelse af "tænk småt først"-princippet tages hensyn til den særlige struktur i kraftvarmesektoren og fjernvarme- og fjernkølesektoren, som i vidt omfang består af små og mellemstore producenter.
- (27) De fleste EU-virksomheder er små og mellemstore virksomheder. De udgør et enormt energibesparelspotentiale for Unionen. For at hjælpe dem med at træffe energibesparende foranstaltninger bør medlemsstaterne fastlægge gunstige rammer, der skal give små og mellemstore virksomheder teknisk bistand og målrettet information.
- (28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner²⁹ inddrager energieffektivitet som et af kriterierne for fastsættelse af bedste tilgængelige teknik, der skal fungere som reference for bestemmelse af vilkår for tilladelser til anlæg, der er omfattet af direktivet, dvs. fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW og derover. Direktivet giver imidlertid medlemsstaterne mulighed for ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsanlæg eller andre enheder, som udsender kuldioxid på anlægsområdet, for så vidt angår de aktiviteter, der er anført i bilag I til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet³⁰. For at sikre, at der opnås væsentlige forbedringer af energieffektiviteten inden for anlæg til el- og

²⁹ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

³⁰ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

varmeproduktion og i mineralolie- og gasraffinaderier, bør den faktiske energieffektivitet måles og sammenlignes med de relevante energieffektivitetsniveauer, der kan opnås ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik. Kommissionen bør sammenligne energieffektivitetsniveauer og eventuelt stille forslag om yderligere foranstaltninger, hvis der viser sig betydelige forskelle mellem den faktiske energieffektivitet og de energieffektivitetsniveauer, der kan opnås ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik. De indsamlede oplysninger om de faktiske værdier for energieffektivitet bør også anvendes ved en revurdering af de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, der er fastsat i Kommissionens beslutning 2007/74/EF af 21. december 2006³¹.

- (29) Medlemsstaterne bør på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier fastsætte bestemmelser vedrørende afholdelse og deling af omkostningerne ved nettilslutninger og netforstærkninger samt til tekniske tilpasninger, der er nødvendige for at integrere nye producenter af elektricitet produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, under hensyntagen til retningslinjer og regler udviklet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003³² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005³³. Producenter af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion bør kunne give tilslutningsarbejdet i udbud. Adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, bør gøres lettere, navnlig for mindre kraftvarmeanheder og mikrokraftvarmeanheder.
- (30) Der bør være tilstrækkeligt mange pålidelige fagfolk med kompetencer inden for energieffektivitet til rådighed til at sikre en effektiv og rettidig implementering af dette direktiv, eksempelvis overholdelse af kravene om energisyn og gennemførelse af ordninger for energisparepligt. Medlemsstaterne bør derfor etablere attesteringsordninger til udbydere af energitjenester, energisyn og andre energieffektiviserings tiltag.
- (31) Det er nødvendigt fortsat at udvikle markedet for energitjenester for at sikre, at der både efterspørges og udbydes energitjenester. Gennemsigtighed kan medvirke hertil, eksempelvis lister over energitjenesteleverandører. Standardkontrakter og retningslinjer, især for kontrakter om energiydelse, kan også bidrage til at stimulere efterspørgslen. Som ved andre former for ordninger med tredjepartsfinansiering undgår modtageren af en energitjeneste investeringsomkostninger, når der foreligger en kontrakt om energiydelse, men bruger en del af den økonomiske værdi af energibesparelsen til at betale den investering, der helt eller delvis er finansieret af tredjepart.
- (32) Der er behov for at påpege og fjerne lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige hindringer for brugen af kontrakter om energiydelse og andre ordninger for energibesparelser, som finansieres af tredjepart. Det er bl.a. regnskabsregler og

³¹ EUT L 32 af 6.2.2007, s. 183.

³² EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15.

³³ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 87.

-praksis, der forhindrer, at de kapitalinvesteringer og årlige besparelser, som er en følge af energieffektiviseringsforanstaltninger, i fuldt omfang afspejles i regnskabet for hele investeringens levetid. Hindringer for renovering af den eksisterende bygningsmasse, der er baseret på en fordeling af incitamenter mellem de forskellige berørte aktører, bør også løses på nationalt plan.

- (33) Medlemsstaterne og regionerne bør opfordres til at gøre fuld brug af strukturfondene og samhørighedsfonden for at udløse investeringer i energieffektiviseringsforanstaltninger. Investeringer i energieffektivitet har potentiale til at bidrage til økonomisk vækst, beskæftigelse, innovation og reduktion af energifattigdom i husholdningerne, og de er derfor et positivt bidrag til økonomisk, social og territorial samhørighed. Energibesparende foranstaltninger i offentlige bygninger og boliger samt udvikling af nye færdigheder for at fremme beskæftigelsen i sektoren for energieffektivitet er potentielle områder for finansiering.
- (34) Gennemførelsen af målsætningen om 20 % større energieffektivitet kræver, at Kommissionen holder øje med, hvilke virkninger nye foranstaltninger får for direktiv 2003/87/EF om EU's emissionshandelssystem, for at fastholde systemets incitamenter til at gennemføre CO₂-besparende investeringer, og for at forberede de kvotebelagte sektorer på den kommende tids nødvendige innovationer.
- (35) I henhold til direktiv 2006/32/EF skal medlemsstaterne indføre og sigte mod i 2016 at opfylde et samlet nationalt vejledende energisparemål på 9 %, der nås ved hjælp af energitjenester og andre energieffektiviseringsforanstaltninger. I henhold til samme direktiv skal den anden energieffektivitetsplan, der er vedtaget af medlemsstaterne, efterfølges i relevant omfang, og hvor det er nødvendigt, af forslag fra Kommissionen om yderligere foranstaltninger, herunder om en forlængelse af anvendelsesperioden for målene. Hvis rapporten konkluderer, at der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de nationale vejledende energisparemål som fastsat i direktivet, skal der i forslagene fokuseres på omfanget og arten af målene. Den konsekvensanalyse, der ledsager nærværende direktiv, fastslår, at medlemsstaterne er på vej til at nå målet på 9 %, hvilket er betydeligt mindre ambitiøst end de senere vedtagne energisparemål på 20 % for 2020, og der er derfor ingen grund til at røre ved målenes omfang.
- (36) Selvom nærværende direktiv ophæver direktiv 2006/32/EF, bør artikel 4 i direktiv 2006/32/EF fortsat anvendes indtil fristen for opfyldelsen af målet på 9 %.
- (37) Målet for dette direktiv, nemlig at opfylde Unionens mål for energieffektivitet på primærenergibesparelser på 20 % inden 2020 og bane vejen for yderligere energieffektivitetsforbedringer efter 2020, er ikke i tilstrækkelig grad på vej til at opfyldes af medlemsstaterne uden anvendelse af yderligere energibesparelsesforanstaltninger og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (38) For at muliggøre tilpasning til den tekniske udvikling og ændringer i fordelingen af energikilder, bør der delegeres beføjelse til Kommissionen til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i forbindelse med

visse spørgsmål. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.

- (39) Alle substansbestemmelser i direktiv 2004/8/EF og direktiv 2006/32/EF, dog ikke artikel 4, stk. 1-4, og bilag I, III og IV i sidstnævnte direktiv, ophæves straks. Artikel 9, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger³⁴, som omfatter en forpligtelse for medlemsstaterne til at bestræbe sig på kun at købe varer, der har den højeste energieffektivitetsklasse, bør også ophæves.
- (40) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de nævnte direktiver.
- (41) Nærværende direktiv bør ikke indskrænke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF i national ret og anvendelse af dem —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

Genstand, anvendelsesområde, definitioner og energisparemål

Artikel 1

Indhold og anvendelsesområde

1. Dette direktiv opstiller en fælles ramme for at fremme energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens mål om primærenergibesparelser på 20 % i 2020 nås, og bane vejen for yderligere forbedringer af energieffektiviteten derefter.

Det fastlægger regler beregnet til at fjerne hindringer på energimarkedet og rette nogle af de fejl ved markedet, som hindrer en effektiv forsyning og anvendelse af energi, og kræver, at der fastsættes nationale mål for energieffektivitet for 2020.

2. De i dette direktiv fastsatte krav er minimumskrav og er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger skal være forenelige med EU-lovgivningen. National lovgivning, som fastsætter strengere foranstaltninger, anmeldes til Kommissionen.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

³⁴ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1.

1. "energi": alle former for energiprodukter som defineret i forordning (EF) nr. 1099/2008³⁵;
2. "primærenergiforbrug": indenlandsk bruttoforbrug, eksklusive ikke-energirelaterede anvendelser
3. "energitjeneste": fysisk gavn, nytteværdi eller gode fremkommet ved at kombinere energi med energieffektiv teknik eller tiltag, der kan omfatte de drifts-, vedligeholdelses- og kontrolaktiviteter, der er nødvendige for at tilvejebringe tjenesten, som leveres på basis af en kontrakt, og som under normale omstændigheder har vist sig at medføre en kontrollerbar energieffektivisering eller besparelse af primærenergi, der kan måles eller anslås
4. "offentligt organ": "ordregivende myndighed" som defineret i direktiv 2004/18/EF
5. "energiledelsessystem": en samling af elementer, der er indbyrdes forbundne eller påvirker hinanden, og som indgår i en plan med et fastsat mål for energieffektivitet og en strategi til at opnå dette mål
6. "forpligtede parter": energidistributører og energileverandører i detaileddet, der er bundet af den nationale ordning for energisparepligt, jf. artikel 6
7. "energidistributør": en fysisk eller juridisk person, herunder en distributionssystemoperatør, der er ansvarlig for transport af energi med henblik på levering til slutkunder eller til distributionsstationer, der sælger energi til slutkunder
8. "distributionssystemoperatør": en distributionssystemoperatør som defineret i direktiv 2009/72/EF og direktiv 2009/73/EF
9. "energileverandør i detaileddet": en fysisk eller juridisk person, der sælger energi til slutkunder
10. "slutkunde": en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse
11. "energitjenesteleverandør": en fysisk eller juridisk person, der leverer energitjenester eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger hos en slutkunde
12. "energisyn": en systematisk fremgangsmåde, der har til formål at opnå tilstrækkelig viden om den eksisterende energiforbrugsprofil for en bygning eller gruppe af bygninger, en industri- eller handelsvirksomheds drift eller anlæg eller en privat eller offentlig tjeneste, at udpege og kvantificere omkostningseffektive energisparemuligheder og at aflægge rapport om resultaterne
13. "kontrakt om energiydelse": en kontraktlig aftale mellem modtageren og leverandøren af en energieffektiviseringsforanstaltning, hvor betalingen for leverandørens investering står i forhold til en aftalt grad af energieffektivisering eller et andet aftalt kriterium for den energimæssige præstation, f.eks. økonomiske besparelser

³⁵ EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.

14. "transmissionssystemoperatør": "transmissionssystemoperatør" som defineret i direktiv 2009/72/EF³⁶ og direktiv 2009/73/EF³⁷
15. "kraftvarmeproduktion": samtidig produktion af termisk energi og elektrisk eller mekanisk energi i en og samme proces
16. "økonomisk begrundet efterspørgsel": den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser gennem andre energiproduktionsprocesser end kraftvarmeproduktion
17. "nyttevarme": varme, der produceres i kombination med elektricitet, med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme eller køling
18. "el fra kraftvarmeproduktion": el, der produceres ved en proces, der er knyttet til produktionen af nyttevarme og beregnes i overensstemmelse med metoden i bilag I
19. "højeffektiv kraftvarmeproduktion": kraftvarmeproduktion, der opfylder kriterierne i bilag II
20. "samlet effektivitet": den årlige sum af el-, mekanisk energi- og nyttevarmeproduktion divideret med forbruget af brændsel til varmeproduktionen i en kraftvarmeproduktionsproces og til bruttoelektricitets- og mekanisk energiproduktion
21. "el/varmeforhold": forholdet mellem el fra kraftvarmeproduktion og nyttevarme ved fuld kraftvarmeproduktion på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed
22. "kraftvarmeenhed": en enhed, der kan anvendes til kraftvarmeproduktion
23. "små kraftvarmeenheder": kraftvarmeenheder med en installeret effekt på mindre end 1 MW_e
24. "mikrokraftvarmeenhed": kraftvarmeenhed med en maksimal kapacitet på mindre end 50 kW_e
25. "bebyggelsesprocent": forholdet mellem grundarealet og bygningens etageareal i et givet område
26. "effektiv fjernvarme og fjernkøling": et fjernvarme- eller fjernkølesystem, der anvender mindst 50 % vedvarende energi, spildvarme eller kraftvarme eller en kombination heraf og har en primærenergifaktor i henhold til direktiv 2010/31/EF på mindst 0,8
27. "omfattende renovering": en renovering, hvis omkostninger overstiger 50 % af investeringsomkostningerne for en ny lignende enhed i henhold til beslutning 2007/74/EF, eller som kræver en ajourføring af en godkendelse, der er udstedt i henhold til direktiv 2010/75/EU.

³⁶ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

³⁷ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94.

Artikel 3

Energieffektivitetsmål

1. Medlemsstaterne fastsætter et nationalt energieffektivitetsmål udtrykt som et absolut tal for primærenergiforbruget i 2020. Ved fastsættelsen af disse mål skal de tage hensyn til Unionens mål om 20 % energibesparelser, de foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, de foranstaltninger, der er vedtaget for at nå de nationale energisparemål vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/32/EF, og andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i medlemsstaterne og på EU-plan.
2. Inden den 30. juni 2014 vurderer Kommissionen, om det er sandsynligt, at Unionen kan nå sit mål om 20 % primærenergibesparelser i 2020, hvilket kræver en reduktion af Unionens primærenergiforbrug på 368 Mtoe i 2020, idet den tager hensyn til summen af de nationale mål i stk. 1 og vurderingen i artikel 19, stk. 4.

KAPITEL II

Effektivitet i energianvendelsen

Artikel 4

Offentlige organer

1. Uden at det berører artikel 7 i direktiv 2010/31/EU, skal medlemsstaterne sikre, at 3 % af det samlede etageareal, der ejes af deres offentlige organer, fra 1. januar 2014 renoveres hvert år, så de som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, som den pågældende medlemsstat har fastsat i medfør af artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. De 3 % beregnes af det samlede etageareal af bygninger med et samlet nettoetageareal på mere end 250 m², som ejes af offentlige organer i den pågældende medlemsstat, og som den 1. januar det pågældende år ikke overholder de nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i medfør af artikel 4 i direktiv 2010/31/EU.
2. Medlemsstaterne kan tillade deres offentlige organer at overføre et overskud af renoveret etageareal i et givet år til et af de to foregående eller to efterfølgende års renoveringspligtige etageareal.
3. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 udarbejder og offentliggør medlemsstaterne senest den 1. januar 2014 en fortegnelse over bygninger, der ejes af deres offentlige organer med angivelse af:
 - a) etagearealet i m² og
 - b) den enkelte bygnings energimæssige ydeevne.
4. Medlemsstaterne opfordrer de offentlige organer til:
 - a) at vedtage en energieffektivitetsplan med konkrete energisparemål, fritstående eller som del af en bredere klima- eller miljøplan, for løbende at forbedre organets energieffektivitet
 - b) at etablere et energiledelsessystem som en del af gennemførelsen af deres plan.

Artikel 5
Offentlige organers indkøb

Medlemsstaterne sikrer, at offentlige organer kun køber produkter, tjenester og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, jf. bilag III.

Artikel 6
Ordninger for energisparepligt

1. Hver medlemsstat udarbejder en energisparepligtordning. Den skal sikre, at enten alle energidistributører eller alle energileverandører i detailledet, der opererer på den pågældende medlemsstats område, opnår årlige energibesparelser svarende til 1,5 % af deres energisalg målt i mængder i det foregående år i denne medlemsstat eksklusive energi anvendt til transport. Denne mængde energibesparelser skal de forpligtede parter opnå blandt slutkunderne.
2. Medlemsstaterne udtrykker mængden af energibesparelser, der kræves af hver af de forpligtede parter, som enten endeligt energiforbrug eller forbrug af primærenergi. Den metode, der vælges til at udtrykke den krævede mængde energibesparelser, anvendes også til at beregne de besparelser, de forpligtede parter hævder at have opnået. Konverteringsfaktorerne i bilag IV finder anvendelse.
3. Foranstaltninger, der sigter mod kortsigtede besparelser, jf. bilag V, punkt 1, må ikke udgøre mere end 10 % af den mængde energibesparelser, der kræves af hver af de forpligtede parter, og de må kun medregnes som opfyldelse af den forpligtelse, der er fastsat i stk. 1, hvis de kombineres med foranstaltninger, som medfører besparelser på langt sigt.
4. Medlemsstaterne sikrer sig, at de besparelser, som de forpligtede parter hævder at have opnået, beregnes i overensstemmelse med bilag V, punkt 2. De indfører kontrolsystemer, som indebærer, at mindst en statistisk signifikant andel af de energieffektiviseringsforanstaltninger, der er iværksat af de forpligtede parter, verificeres uafhængigt.
5. Inden for rammerne af energisparepligtordningen kan medlemsstaterne:
 - a) medtage krav med socialt sigte i de spareforpligtelser, de indfører, herunder ved at kræve, at der gennemføres foranstaltninger i husholdninger, der er berørt af energifattigdom, eller i socialt boligbyggeri
 - b) tillade de forpligtede parter at medregne certificerede energibesparelser, der er opnået af energitjenesteleverandører eller andre tredjeparter, i opgørelsen over deres opfyldelse af forpligtelsen; i dette tilfælde etablerer de en akkrediteringsproces, der er klar, gennemskelig og åben for alle markedsaktører, og som sigter mod at minimere omkostningerne ved certificering
 - c) tillade de forpligtede parter at anføre besparelser opnået i et givet år, som om de var opnået i et af de to foregående eller to efterfølgende år.
6. Medlemsstaterne offentliggør de energibesparelser, som hver af de forpligtede parter har opnået, og den årlige udviklingslinje for energibesparelserne under ordningen.

Med henblik på offentliggørelse og verificering af de opnåede energibesparelser forlanger medlemsstaterne, at de forpligtede parter mindst indsender følgende data:

- a) de opnåede energibesparelser
 - b) aggregerede statistiske data om deres slutkunder (med identifikation af væsentlige ændringer i forhold til tidligere indsendte oplysninger), og
 - c) aktuelle data om slutkundernes forbrug, herunder efter omstændighederne om belastningsprofiler, kundesegmenter og kundernes geografiske placering, uden at tilsidesætte integriteten og fortroligheden af oplysninger, der er af privat karakter eller forretningsmæssigt følsomme i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning.
7. Medlemsstaterne sikrer, at markedsaktørerne afstår fra aktiviteter, der kan hæmme efterspørgslen efter eller leveringen af energitjenester eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger eller udviklingen af markeder for energitjenester eller andre energieffektiviseringsforanstaltninger, herunder aktiviteter, der kan holde konkurrenter ude af markedet eller udgøre misbrug af en dominerende stilling.
8. Fra anvendelsen af denne artikel kan medlemsstaterne undtage små energidistributører og små energileverandører i detailleret, dvs. virksomheder, der distribuerer eller leverer mindre end, hvad der svarer til 75 GWh energi om året, beskæftiger under 10 personer eller har en årlig omsætning eller årlig balance på højst 2 000 000 EUR. Energi produceret til eget forbrug regnes ikke med i denne tærskelværdi.
9. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne vælge at træffe andre foranstaltninger for at opnå energibesparelser hos slutkunderne. Den samlede mængde energibesparelser, der opnås med denne fremgangsmåde, skal svare til den mængde energibesparelser, der kræves i stk. 1.
- Medlemsstater, der benytter sig af denne mulighed, underretter senest den 1. januar 2013 Kommissionen om de alternative foranstaltninger, de påtænker at vedtage, herunder de sanktioner, der er omhandlet i artikel 9, med dokumentation for, hvordan den nødvendige mængde energi vil blive sparet. Kommissionen har tre måneder efter underretningen til at afvise sådanne foranstaltninger eller foreslå ændringer til dem. Sker dette, anvender den pågældende medlemsstat ikke den alternative fremgangsmåde, før Kommissionen udtrykkelig har godkendt det på ny forelagte eller ændrede foranstaltningsudkast.
10. I en delegeret retsakt, jf. artikel 18, fastsætter Kommissionen, hvis det viser sig hensigtsmæssigt, et system for gensidig anerkendelse af de energibesparelser, der opnås gennem den nationale energisparepligtordning. Et sådant system giver de forpligtede parter mulighed for at medregne energibesparelser opnået og attesteret i én medlemsstat, i opgørelsen over deres opfyldelse af forpligtelser i en anden medlemsstat.

Artikel 7 **Energisyn og energiledelsessystemer**

1. Medlemsstaterne arbejder for, at alle slutkunder får mulighed for at få udført energisyn, der er overkommelige i pris og udføres uvildigt af kvalificerede eller akkrediterede eksperter.

Medlemsstaterne tilrettelægger programmer for at tilskynde husholdninger og små og mellemstore virksomheder til at få foretaget energisyn.

Medlemsstaterne gør små og mellemstore virksomheder opmærksom på konkrete eksempler, der viser, hvordan energiledelsessystemer kan gavne deres forretning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1, andet afsnit, får foretaget energisyn på en uafhængig og omkostningseffektiv måde af kvalificerede eller akkrediterede eksperter senest den 30. juni 2014 og derefter med tre års mellemrum.
3. Uafhængige energisyn udført som led i energiledelsessystemer eller i medfør af frivillige aftaler indgået mellem de berørte parter organisationer og et udpeget organ, som den berørte medlemsstat eller Kommissionen overvåger, anses for at opfylde kravene i stk. 2.
4. Energisyn kan stå alene eller indgå i en bredere miljørevision.

Artikel 8 **Måling og informativ fakturering**

1. Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder til elektricitet, naturgas, fjernvarme og/eller fjernkøling samt varmt brugsvand, udstyres med individuelle målere, der nøjagtigt måler og viser slutkundens faktiske energiforbrug og angiver oplysninger om det faktiske forbrugstidspunkt i henhold til bilag VI.

Når medlemsstaterne indfører intelligente målere i henhold til direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF om el- og gasmarkederne, sikrer de sig, at der tages fuldt hensyn til målsætningerne om energieffektivitet og slutkundefordele, når der fastsættes mindstekrav til målerfunktioner og forpligtelser for markedsdeltagerne.

På elområdet sikrer måleroperatørerne på anmodning af slutkunden, at måleren kan registrere el, der produceres hos slutkunden og sendes ud i elnettet. Hvis slutkunderne ønsker det, sikrer medlemsstaterne, at måledata om deres produktion og -forbrug stilles til rådighed i realtid for tredjemand, der handler på vegne af slutkunden.

For så vidt angår opvarmning og køling, installeres der i en bygning, der forsynes fra et fjernvarmenet, en varmemåler ved bygningens indgang. I ejendomme med flere lejligheder skal der også individuelle installeres varmemålere, der måler forbruget af varme eller køling i hver lejlighed. Hvis det ikke er teknisk muligt at benytte individuelle varmemålere, anvendes der individuelle varmefordelingsmålere efter specifikationerne i bilag VI, punkt 1.2, til at måle varmeforbruget i hver radiator.

Medlemsstaterne indfører forskrifter om fordeling af varmekonsumkostningerne i ejendomme med flere lejligheder, der har centralvarme eller -køling. Forskrifterne skal omfatte retningslinjer for korrektionsfaktorer, der afspejler bygningsmæssige forhold som f.eks. varmetransmission mellem lejligheder.

2. Ud over de forpligtelser, der følger af direktiv 2009/72/EF og direktiv 2009/73/EF med hensyn til fakturering, sikrer medlemsstaterne senest den 1. januar 2015, at faktureringen er nøjagtig og bygger på det faktiske forbrug i alle de sektorer, der er omfattet af nærværende direktiv, herunder energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleret, og at kravene til mindste faktureringshyppighed opfyldes, jf. bilag VI, punkt 2.1. Fakturaen skal ledsages af relevante oplysninger, der giver slutkunderne en samlet oversigt over de aktuelle energikonsumkostninger, jf. bilag VI, punkt 2.2.

Medlemsstaterne sikrer, at slutkunderne får mulighed for at vælge mellem elektronisk fakturering og fakturering i papirudgave samt mulighed for let adgang til supplerende oplysninger, der giver kunderne mulighed for selv at kontrollere deres forbrugsudvikling i detaljer, jf. bilag VI, punkt 1.1.

Medlemsstaterne skal kræve, at oplysninger om energifakturering og forbrugsudvikling, på slutkundens anmodning stilles til rådighed for en energitjenesteleverandør udpeget af slutkunden.

3. Oplysningerne fra måling og fakturering af det individuelle energiforbrug samt de øvrige oplysninger, der er nævnt i stk. 1, 2, 3 og bilag VI, leveres gratis til slutkunderne.

Artikel 9 **Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 6 til 8, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest [\[12 måneder efter dette direktiv ikrafttræden\]](#) Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

KAPITEL III **Effektivitet i energiforsyningen**

Artikel 10 **Fremme af effektivitet under opvarmning og køling**

1. Senest den 1. januar 2014 fastlægger medlemsstaterne en national varme- og køleplan og underretter Kommissionen om den; planen skal have til formål at udnytte mulighederne for at anvende højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling og indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag VII. Planerne ajourføres og tilsendes Kommissionen hvert femte år. Medlemsstaterne sikrer ved hjælp af deres lovrammer, at de nationale varme- og køleplaner lægges til grund for den lokale og regionale fysiske planlægning, herunder arealplaner i byer og landområder, og at de efterlever planlægningskriterierne i bilag VII.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at udbygge en effektiv fjernvarme- og fjernkøleinfrastruktur, som kan åbne for etablering af højeffektiv kraftvarmeproduktion og anvendelse af spildvarme og vedvarende energikilder til opvarmning og køling i overensstemmelse med stk. 1, 3, 6 og 7. Under udbygningen af fjernvarme- og fjernkøleanlæg, skal der så vidt muligt satses på højeffektiv kraftvarme i stedet for værker, der kun producerer varme.
3. Medlemsstaterne sikrer, at alle nye termiske kraftværker med en samlet indfyret termisk effekt på mere end 20 MW:
 - a) er forsynet med udstyr, der giver mulighed for at genindvinde spildvarmen ved hjælp af en højeffektiv kraftvarmeproduktionsenhed og
 - b) er lokaliseret således, at spildvarmen kan udnyttes i varmebehovspunkter.

Medlemsstaterne vedtager bevillingskriterier som omhandlet i artikel 7 i direktiv 2009/72/EF eller tilsvarende bevillingskriterier for at sikre, at bestemmelserne i første afsnit opfyldes. De skal især sikre, at nye anlæg placeres under hensyntagen til, om der er en egnet varmelast til kraftvarmeproduktion i overensstemmelse med bilag VIII.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for fritagelse fra bestemmelserne i stk. 3, hvis:
 - a) de grænseværdier, der er anført i bilag VIII, punkt 1, angående eksistensen af en varmelast, ikke er opfyldt
 - b) kravet i stk. 3, litra b), til anlæggets placering ikke kan opfyldes, fordi det er nødvendigt at placere anlægget tæt på en geologisk lagringslokalitet med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF, eller
 - c) en cost-benefit-analyse viser, at omkostningerne overstiger fordelene, når der sammenlignes med de fulde livscyklusomkostninger, herunder investeringer i infrastruktur, ved at levere den samme mængde el og varme med separat opvarmning eller køling.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne betingelser for fritagelse senest den 1. januar 2014. Kommissionen har seks måneder efter underretningen til at afvise betingelserne eller foreslå ændringer til dem. Sker det, anvender den pågældende medlemsstat ikke betingelserne for fritagelse, før Kommissionen udtrykkeligt har godkendt de på ny forelagte eller ændrede betingelser.

5. Medlemsstaterne sikrer, at nationale regler om fysisk planlægning af by- og landdistrikter er tilpasset til de bevillingskriterier, der er nævnt i stk. 3, og er i overensstemmelse med de nationale varme- og køleplaner, der er omhandlet i stk. 1.
6. Medlemsstaterne sikrer, at det ved gennemgribende fornyelse af udstyret på et eksisterende elproduktionsanlæg med en samlet nominel indfyret effekt på over 20 MW, i forbindelse med ajourføring af dets godkendelse i overensstemmelse med artikel 21 i direktiv 2010/75/EF, gøres til en betingelse for den nye eller ajourførte godkendelse eller licens, at anlægget omstilles til drift som et højeffektivt kraft-

varmeværk, hvis det ligger et sted, hvor spildvarmen kan udnyttes i varmebehovspunkter, i overensstemmelse med bilag VIII, punkt 1.

Etablering på elproduktionsanlæg af anlæg til CO₂-opsamling eller lagring anses ikke for at være fornyelse af udstyret i henhold til disse bestemmelser.

7. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for fritagelse for bestemmelserne i stk. 6, hvis:
- a) de grænseværdier, der er anført i bilag VIII, punkt 1, angående eksistensen af en varmelast, ikke er opfyldt, eller
 - b) en cost-benefit-analyse viser, at omkostningerne overstiger fordelene, når der sammenlignes med de fulde livscyklusomkostninger, herunder investeringer i infrastruktur, ved at levere den samme mængde el og varme med separat opvarmning eller køling.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne betingelser for fritagelse senest den 1. januar 2014. Kommissionen har tre måneder efter underretningen til at afvise betingelserne eller foreslå ændringer til dem. Sker det, anvender den pågældende medlemsstat ikke betingelserne for fritagelse, før Kommissionen udtrykkelig har godkendt de på ny forelagte eller ændrede betingelser.

8. Medlemsstaterne vedtager godkendelseskriterier eller tilsvarende for at sikre, at industrianlæg med en samlet indfyret effekt på mere end 20 MW, der frembringer spildvarme, og som opføres eller får foretaget en gennemgribende fornyelse af udstyret efter [dette direktivs ikrafttræden], opsamler og udnytter spildvarmen.

Medlemsstaterne indfører mekanismer, der sikrer, at disse anlæg kobles til fjernvarme- og fjernkølenet. De kan kræve, at disse anlæg afholder udgifterne til tilslutningen samt omkostningerne ved at anlægge det fjernvarme- og fjernkølenet, der er nødvendigt til for at transportere spildvarmen til forbrugerne.

Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for fritagelse for bestemmelsen i første afsnit, hvis:

- a) de grænseværdier, der er anført i bilag VIII, punkt 2, angående eksistensen af en varmelast, ikke er opfyldt, eller
- b) en cost-benefit-analyse viser, at omkostningerne overstiger fordelene, når der sammenlignes med de fulde livscyklusomkostninger, herunder investeringer i infrastruktur, ved at levere den samme mængde varme med separat opvarmning eller køling.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne betingelser for fritagelse senest den 1. januar 2014. Kommissionen har tre måneder efter underretningen til at afvise betingelserne eller foreslå ændringer til dem. Sker det, anvender den pågældende medlemsstat ikke betingelserne for fritagelse, før Kommissionen udtrykkelig har godkendt de på ny forelagte eller ændrede betingelser.

9. Senest den 1. januar 2013 fastlægger Kommissionen i en delegeret retsakt, jf. artikel 18, en metode til cost-benefit-analysen, jf. stk. 4, litra c), stk. 7, litra b), og stk. 8, litra b).
10. Medlemsstaterne sikrer, at oprindelsen til elektricitet produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion kan garanteres ved hjælp af objektive, gennemsikkelige og ikke-diskriminerende kriterier, som hver medlemsstat fastsætter på grundlag af de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der er nævnt i bilag II, litra f). De sikrer, at denne oprindelsesgaranti opfylder de krav og mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilag IX.

Medlemsstaterne anerkender gensidigt hinandens oprindelsesgarantier, udelukkende som bevis for de i dette stykke omhandlede elementer. En eventuel afvisning af at anerkende en oprindelsesgaranti som et sådant bevis - særlig af grunde, der vedrører forebyggelse af svig - skal bygge objektive, gennemsikkelige og ikke-diskriminerende kriterier. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om en sådan afvisning og om dens begrundelse. Hvis en medlemsstat afviser at anerkende en oprindelsesgaranti, kan Kommissionen træffe afgørelse om at tvinge den pågældende medlemsstat til at anerkende den, navnlig under hensyn til objektive, gennemsikkelige og ikke-diskriminerende kriterier, som ligger til grund for anerkendelsen.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at revidere de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der på grundlag af direktiv 2004/8/EF er fastsat ved Kommissionens beslutning [nummeret på beslutningen], første gang den 1. januar 2015, og derefter hvert tiende år.

11. Medlemsstaterne sikrer, at det er en forudsætning for eventuel støtte til kraftvarmeproduktion, at elproduktionen foregår på højeffektive kraftvarmeverker, og at spildvarmen faktisk udnyttes til at opnå besparelser i forbruget af primærenergi. Medlemsstaterne sonderer ikke mellem elektricitet, der forbruges på stedet, og elektricitet, der sendes ud i nettet. Statsstøttere reglerne finder anvendelse på offentlig støtte til kraftvarmeproduktion og til fjernvarmeproduktion og -net, hvor det er relevant.

Artikel 11 **Energiomformning**

Medlemsstaterne udarbejder en dataoversigt i overensstemmelse med bilag X for alle anlæg, der foretager forbrænding af brændstoffer og har en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover, og for anlæg, der foretager raffinering af mineralsk olie og gas på deres område. Oversigten ajourføres hvert tredje år. De årlige data for hvert anlæg, der indgår i disse oversigter, stilles på opfordring til rådighed for Kommissionen. Medlemsstaterne indsætter et ikke-fortroligt sammendrag af oversigternes oplysninger i aggregeret form i de rapporter, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2.

Artikel 12
Energitransmission og -distribution

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale energitilsynsmyndigheder tager behørigt hensyn til energieffektiviteten i deres beslutninger om driften af gas- og elinfrastrukturen. De sikrer navnlig, at nettakster og -regler tilskynder netoperatørerne til at tilbyde systemtjenester til brugerne af nettet, som gør det muligt for dem at gennemføre energieffektiviseringsforanstaltninger som led i den fortsatte udbygning af de intelligente net.

Medlemsstaterne sikrer, at netregulering, og nettakster, som energitilsynsmyndighederne har fastsat eller godkendt, opfylder kriterierne i bilag XI under hensyntagen til de retningslinjer og regler, der er udarbejdet i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 og forordning (EF) nr. 715/2009.

2. Medlemsstaterne vedtager inden 30. juni 2013 planer, der:
 - a) vurderer potentialet for energieffektivisering i deres infrastrukturanlæg til gas, elektricitet, fjernvarme og fjernkøling, navnlig med hensyn til transmission, distribution, laststyring og interoperabilitet, samt tilslutning til energiproduktionsanlæg
 - b) udpeger konkrete foranstaltninger og investeringer for indførelse af omkostningseffektive forbedringer af energieffektiviteten i netinfrastrukturen med en detaljeret tidsplan for deres gennemførelse.
3. Medlemsstaterne kan tillade, at der ved netbunden energitransmission og -distribution indføres komponenter i ordninger og takststrukturer med socialt sigte, når blot eventuelle forstyrrelser af transmissions- og distributionssystemet begrænses mest muligt og ikke er ude af proportioner med det sociale sigte.
4. Medlemsstaterne sørger for at fjerne incitamenter i transmissions- og distributionstaksterne, der unødigt øger mængden af distribueret eller transmitteret energi. Med henblik herpå kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/72/EF og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/73/EF pålægge selskaber i henholdsvis elektricitets- og gassektoren offentlige serviceforpligtelser vedrørende energieffektivitet.
5. I det omfang det ikke strider mod nødvendigheden af at opretholde nettets pålidelighed og sikkerhed, sikrer medlemsstaterne ud fra gennemskuelige og ikke-diskriminerende kriterier fastlagt af de kompetente nationale myndigheder, at transmissions- og distributionsnetoperatørerne inden for deres område:
 - a) garanterer transmission og distribution af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion
 - b) yder prioriteret eller garanteret adgang til elnettet for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion
 - c) ved lastfordeling mellem elproduktionsanlæg giver forrang til elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion.

Ud over de forpligtelser, der er fastsat i første afsnit, skal transmissions- og distributionssystemoperatører opfylde kravene i bilag XII.

Medlemsstaterne kan især lette tilkobling af højeffektive små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder til forsyningsnettet.

6. Medlemsstaterne tager skridt til at sikre, at operatører af højeffektive kraftvarmeværker kan tilbyde balanceringsydelser og andre driftsmæssige ydelser på transmissions- eller distributionssystemoperatørniveau, hvis det er foreneligt med den måde, det højeffektive kraftvarmeanlæg fungerer på. Transmissions- og distributionssystemoperatører sikrer, at sådanne ydelser indgår i en tilbudsproces, der er gennemsælgelig og åben for granskning.

I relevante tilfælde kan medlemsstaterne kræve, at transmissions- og distributionsoperatører tilskynder til placering af højeffektiv kraftvarmeproduktion tæt på områder med efterspørgsel ved at nedsætte tilslutningsafgifterne og afgifterne for brug af systemet.

7. Medlemsstaterne kan tillade, at højeffektive kraftvarmeproducenter, der ønsker tilslutning til elforsyningsnettet, sender tilslutningsarbejdet i udbud.

KAPITEL IV **Horisontale bestemmelser**

Artikel 13 **Attesteringsordninger**

1. For at nå et højt niveau af teknisk kompetence, objektivitet og pålidelighed sikrer medlemsstaterne, at der inden 1. januar 2014 findes attesteringsordninger eller tilsvarende kvalifikationsordninger for leverandører af energitjenester, energisyn og energieffektiviseringsforanstaltninger, herunder installatører af bygningsdele, jf. definitionen i artikel 2, nr. 9, i direktiv 2010/31/EU.
2. Medlemsstaterne offentliggør de i stk. 1 omhandlede attesterings- eller tilsvarende kvalifikationsordninger og samarbejder indbyrdes og med Kommissionen om sammenligning og anerkendelse af ordningerne.

Artikel 14 **Energitjenester**

Medlemsstaterne fremmer markedet for energitjenester og små og mellemstore virksomheders adgang til det ved at:

- a) offentliggøre, kontrollere og regelmæssigt ajourføre en liste over energitjenesteleverandører og de energitjenester, de tilbyder
- b) tilvejebringe standardkontrakter, der mindst omfatter de i bilag XIII anførte punkter, for den offentlige sektors indgåelse af kontrakter om energiydelser

- c) formidle oplysninger om foreliggende energitjenestekontrakter og om de bestemmelser, de bør omfatte for at sikre, at der opnås energibesparelser, og beskytte slutkundens rettigheder
- d) fremme udbredelsen af frivillige kvalitetsmærker
- e) formidle oplysninger om finansieringsinstrumenter, incitament, tilskud og lån som støtte for energitjenesteprojekter.

Artikel 15

Andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet

1. Medlemsstaterne vurderer lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige hindringer for energieffektivitet og træffer passende foranstaltninger for at afvikle dem, bl.a. hvad angår:
 - a) fordelingen af incitament mellem ejer og lejer eller mellem flere ejere af en bygning, idet det her skal sikres, at disse parter ikke afholder sig fra at investere i større effektivitet, alene fordi de ikke hver især vil få det fulde udbytte, eller fordi der ikke er regler for, hvordan omkostninger og udbytte skal fordeles mellem dem
 - b) love og andre retsfor skrifter samt administrativ praksis for offentlige indkøb og årlig budgettering og regnskabsføring, idet det her skal sikres, at disse forhold ikke afholder de enkelte offentlige organer fra at foretage effektivitetsfremmende investeringer.

Disse foranstaltninger til at afvikle hindringer kan omfatte tilvejebringelse af incitament, ophævelse eller ændring af love eller andre retsfor skrifter eller vedtagelse af retningslinjer og fortolkende meddelelser. Disse foranstaltninger kan kombineres med almen og specifik uddannelse og oplysning samt teknisk bistand til energieffektivisering.

2. Vurderingen af hindringer og foranstaltningerne, jf. stk. 1, indsendes til Kommissionen i den første supplerende rapport, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2.

Artikel 16

Konversionsfaktorer

Konverteringsfaktorerne i bilag IV anvendes ved omregning af energibesparelser til en fælles enhed med henblik på sammenligning, medmindre anvendelse af andre konversionsfaktorer kan begrundes.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 17

Delegerede retsakter og tilpasning af bilag

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at fastlægge et system med gensidig anerkendelse af de energibesparelser, der er opnået gennem den nationale energisparepligtordning, jf. artikel 6, stk. 9.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at fastsætte en metode til cost-benefit-analyse, jf. artikel 10, stk. 9.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18, for at revidere de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, jf. artikel 10, stk. 10, tredje afsnit.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18, for at tilpasse værdier, beregningsmetoder, standardkoefficient for primærenergi og krav i bilag I til XV til den tekniske udvikling og for at tilpasse energieffektivitetskravene i bilag III til konkurrencevilkårene.

Artikel 18

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 17 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [datoen for dette direktivs ikrafttræden].
3. Den i artikel 17 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 19
Evaluering og tilsyn med gennemførelsen

1. Senest den 30. april hvert år sender medlemsstaterne en statusrapport om realiseringen af de nationale mål for energieffektivitet, jf. bilag XIV, punkt 1.
2. Senest den 30. april 2014 og derefter hvert tredje år indsender medlemsstaterne supplerende rapporter med oplysninger om nationale politikker for energieffektivitet, handlingsplaner, programmer og foranstaltninger, der er gennemført eller planlagt på nationalt, regionalt og lokalt plan for at forbedre energieffektiviteten med henblik på at nå de nationale mål for energieffektivitet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Rapporterne suppleres med opdaterede skøn over det forventede samlede primærenergiforbrug i 2020 og det forventede primærenergiforbrug i de sektorer, der er angivet i bilag XIV, del 1.

Kommissionen tilvejebringer senest den 1. januar 2014 en vejledende model for de supplerende rapporter. Modellen vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 20, stk. 2. De supplerende rapporter skal under alle omstændigheder indeholde de oplysninger, der er specificeret i bilag XIV.

3. De i stk. 1 nævnte rapporter kan udgøre en del af de nationale reformprogrammer som angivet i Rådets henstilling 2010/410/EU.
4. Kommissionen gennemgår de årlige og supplerende rapporter og vurderer, i hvilket omfang medlemsstaterne har gjort fremskridt med at opfylde de nationale mål for energieffektivitet, der er fastsat i medfør af artikel 3, stk. 1, og med at gennemføre dette direktiv. Kommissionen fremsender sin vurdering til Europa-Parlamentet og Rådet. På baggrund af sin vurdering af rapporterne kan Kommissionen udstede henstillinger til medlemsstaterne.
5. I Kommissionens vurdering af den første supplerende rapport skal der indgå en vurdering af energieffektiviteten af eksisterende og nye anlæg for forbrænding af brændstoffer med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover og anlæg for raffinering af mineralsk olie og gas i lyset af de relevante bedste tilgængelige teknikker, der er fastlagt i medfør af direktiv 2010/75/EU og direktiv 2008/1/EF. Peger denne vurdering på betydelige forskelle mellem disse anlægs faktiske energieffektivitet og den energieffektivitet, der opnås ved anvendelse af den relevante bedste tilgængelige teknik, stiller Kommissionen, hvis det er relevant, forslag til krav om forbedring af energieffektiviteten på sådanne anlæg eller om, at det i fremtiden skal være en forudsætning for godkendelse af nye anlæg og for periodisk gennemgang af godkendelser til bestående anlæg, at de anvender denne teknik.

Kommissionen overvåger også, hvilke virkninger gennemførelsen af dette direktiv får for direktiv 2003/87/EF, direktiv 2009/28/EF og direktiv 2010/31/EF.

6. Inden den 30. november hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen statistiske oplysninger om den nationale el- og varmeproduktion fra høj- og laveffektive kraftvarmeanlæg opgjort efter metoden i bilag I og sat i forhold til den samlede varme- og elkapacitet. Desuden fremsender de årlige statistikker om varme- og elkapaciteten i kraftvarmeanlæg, om hvilke brændstoffer der anvendes i kraftvarme-

anlæggene samt produktions- og kapacitetstal for fjernvarme og fjernkøling sat i forhold til den samlede varme- og elkapacitet. Medlemsstaterne fremsender statistiske oplysninger om, hvilke primærenergibesparelser der er opnået ved udnyttelse af kraftvarmeteknikken opgjort efter metoden i bilag II.

7. Senest 30. juni 2014 forelægger Kommissionen den vurdering, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt fulgt af et lovforslag, der fastsætter bindende nationale mål.
8. Senest 30. juni 2018 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af artikel 6. Denne rapport følges om nødvendigt af et lovforslag med et eller flere af følgende formål:
 - a) at ændre sparesatsen i artikel 6, stk. 1,
 - b) at fastsætte yderligere fælles krav, navnlig vedrørende de forhold, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5.
9. Senest 30. juni 2018 vurderer Kommissionen, hvilke fremskridt medlemsstaterne har gjort med at afvikle de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige hindringer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1; denne vurdering følges om nødvendigt af et lovforslag.
10. Kommissionen gør de i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter tilgængelige for offentligheden.

Artikel 20

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3, 4 og 9 i forordning (EU) nr. 182/2011/EF, sammenholdt med artikel 11 i samme forordning.

Artikel 21

Ophævelse

Direktiv 2006/32/EF ophæves fra den [\[gennemførelsesfristen for nærværende direktiv\]](#), med undtagelse af dennes artikel 4, stk. 1 til 4, samt bilag I, III og IV, uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til tidsfristen for dets gennemførelse i national ret derved indskrænkes. Artikel 4, stk. 1 til 4, og bilag I, III og IV i direktiv 2006/32/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2017.

Direktiv 2004/8/EF ophæves med virkning fra den [\[gennemførelsesfristen for nærværende direktiv\]](#), uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til tidsfristen for dets gennemførelse i national ret derved indskrænkes.

Artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/30/EU ophæves den [\[gennemførelsesfristen for nærværende direktiv\]](#).

Henvisninger til direktiv 2006/32/EF og direktiv 2004/8/EF betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og læses som vist i sammenligningstabellen i bilag XV.

Artikel 22 **Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [12 måneder efter direktivets ikrafttræden]. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 23 **Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 24 **Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Generelle principper for beregningen af el fra kraftvarmeproduktion

DEL I. Generelle principper

De værdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, fastsættes på grundlag af den forventede eller faktiske drift af enheden under normale forhold. I forbindelse med mikrokraftvarmeproduktion kan beregningen baseres på certificerede værdier.

- a) El produceret ved kraftvarme ansættes til den samlede årlige elproduktion fra enheden målt ved hovedgeneratorernes afgangsklemmer
 - i) i kraftvarmeenheder af type b), d), e), f), g) og h), jf. del II, med en af medlemsstaterne fastsat årlig samlet virkningsgrad på mindst 75 % og
 - ii) i kraftvarmeenheder af type a) og c), jf. del II, med en af medlemsstaterne fastsat årlig samlet effektivitet på mindst 80 %.
- b) For kraftvarmeenheder med en årlig samlet virkningsgrad på mindre end værdien i litra a), nr. i), (kraftvarmeenheder af type b), d), e), f), g) og h), jf. del II) eller en årlig samlet virkningsgrad på mindre end værdien i litra a), nr. ii), (kraftvarmeenheder af type a) og c), jf. del II) beregnes kraftvarmeproduktionen efter følgende formel:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} * C$$

hvor:

E_{CHP} er elmængden fra kraftvarmeproduktion

C er el/varmeforholdet

H_{CHP} er nyttevarmemængden fra kraftvarmeproduktion (i denne forbindelse beregnet som den samlede varmeproduktion minus al varme, der produceres i separate kedler eller ved udtag af fri damp fra dampgeneratoren før turbinen).

Beregningen af el produceret ved kraftvarme skal baseres på det faktiske el/varmeforhold. Hvis det faktiske el/varmeforhold i en kraftvarmeenhed ikke er kendt, kan nedenstående standardværdier benyttes, navnlig i statistisk øjemed, for enheder af type a), b), c), d) og e), jf. del II, men den beregnede kraftvarme-el må ikke være større end enhedens samlede elproduktion:

Type	Standard el/varmeforhold, C
Gasturbine med kombineret cyklus og varmegenvinding	0,95
Dampturbine med modtryksdrift	0,45
Dampturbine med kondensation og dampudtag	0,45
Gasturbine med varmegenvinding	0,55
Forbrændingsmotor	0,75

Hvis medlemsstaterne indfører standardværdier for el/varmeforholdet for enheder af type f), g), h), i), j) og k), jf. del II, skal de offentliggøre dem og give Kommissionen meddelelse herom.

- d) Hvis en del af energiindholdet i det brændsel, der benyttes til kraftvarmeproduktionen, kan genvindes i kemikalier og genanvendes, kan denne del fratrækkes brændselsforbruget, inden den samlede effektivitet i litra a) og b) beregnes.
- e) Medlemsstaterne kan bestemme el/varmeforholdet som forholdet mellem elektrisk energi og nyttevarme ved kraftvarmeproduktion ved lavere kapacitet på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed.
- f) Medlemsstaterne kan anvende andre indberetningsperioder end et år i forbindelse med beregningerne i henhold til litra a) og b).

DEL II. Kraftvarmeteknologier, der er omfattet af dette direktiv

- a) Gasturbine med kombineret cyklus og varmegenvinding
- b) Dampturbine med modtryksdrift
- c) Dampturbine med kondensation og dampudtag
- d) Gasturbine med varmegenvinding
- e) Forbrændingsmotor

- f) Mikroturbiner
- g) Stirlingmotor
- h) Brændselscelle
- i) Dampmaskine
- (j) Rankine kredsproces med organisk medium
- (k) Anden teknologi eller kombination af teknologier, der falder inden for definitionen i artikel 2, nr. 19.

DEL III. Detaljerede principper

Ved gennemførelsen og anvendelsen af de generelle principper for beregning af el fra kraftvarmeproduktion skal medlemsstaterne anvende de detaljerede retningslinjer, der fastsættes ved beslutning 2008/952/EF³⁸.

³⁸ EUT L 338 af 17.12.2008, s. 55.

BILAG II

Metode til bestemmelse af effektiviteten af kraftvarmeproduktionsprocessen

De værdier, der benyttes til beregning af kraftvarmeproduktionens effektivitet og primærenergibesparelserne, fastsættes på grundlag af den forventede eller faktiske drift af enheden under normale forhold.

a) Højeffektiv kraftvarmeproduktion

Med henblik på dette direktiv skal højeffektiv kraftvarmeproduktion opfylde følgende kriterier:

- Kraftvarmeproduktionen fra kraftvarmeenheder skal føre til primærenergibesparelser beregnet i overensstemmelse med litra b), på mindst 10 % i forhold til referenceværdien for separat produktion af el og varme.
- Produktionen fra små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder, som giver primærenergibesparelser, kan betegnes som højeffektiv kraftvarmeproduktion.

b) Beregning af primærenergibesparelser

Primærenergibesparelsen ved kraftvarmeproduktion som defineret i bilag I beregnes ved hjælp af nedenstående formel:

$$PES = \left[1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right] \times 100 \%$$

hvor:

PES er primærenergibesparelsen.

CHP H_{η} er varmevirkningsgraden ved kraftvarmeproduktionen defineret som den årlige nyttevarmeproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af nyttevarme og elektricitet produceret ved kraftvarme.

Ref H_{η} er referenceværdien for effektiviteten ved separat varmeproduktion.

CHP E_{η} er eleffektiviteten ved kraftvarmeproduktionen defineret som den årlige kraftvarmeproducerede elektricitet divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af nyttevarme og elektricitet produceret ved kraftvarme. Hvis en kraftvarmeenhed producerer mekanisk energi, kan den årlige elektricitetsmængde fra kraftvarmeproduktion forøges med et supplerende element, der udgøres af den mængde

elektricitet, der svarer til mængden af mekanisk energi. Et sådant supplerende element giver ikke ret til at udstede oprindelsesgarantier i henhold til artikel 10, stk. 10.

Ref E_{η} er referenceværdien for effektiviteten ved separat elproduktion.

c) *Beregning af energibesparelser efter alternative metoder*

Medlemsstaterne kan beregne primærenergibesparelsen ved produktion af el, varme og mekanisk energi som anført nedenfor uden at anvende bilag I til at udelukke den ikke-kraftvarmeproducerede el og varme inden for samme proces. En sådan produktion kan betragtes som højeffektiv kraftvarmeproduktion, hvis den opfylder effektivitetskriterierne i litra a) i dette bilag, og hvis den samlede virkningsgrad er over 70 %, når der er tale om kraftvarmeenheder med en elkapacitet på over 25 MW. Med henblik på udstedelse af en oprindelsesgaranti og til statistiske formål fastlægges elektricitetsmængden fra sådan kraftvarmeproduktion imidlertid i overensstemmelse med bilag I.

Hvis primærenergibesparelserne for en proces beregnes ved anvendelse af alternativ beregning som omhandlet ovenfor, beregnes primærenergibesparelserne efter formlen i litra b) i dette bilag, idet: "CHP H_{η} " ændres til " H_{η} " og "CHP E_{η} " ændres til " E_{η} ", hvor:

H_{η} er varmeeffektiviteten ved processen defineret som den årlige varmeproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af varme og elektricitet

E_{η} er eleffektiviteten ved processen defineret som den årlige elproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af varme og elektricitet. Hvis en kraftvarmeenhed producerer mekanisk energi, kan den årlige elektricitetsmængde fra kraftvarmeproduktion forøges med et supplerende element, der udgøres af den mængde elektricitet, der svarer til mængden af mekanisk energi. Et sådant supplerende element giver ikke ret til at udstede oprindelsesgarantier i henhold til artikel 10, stk. 10.

d) Medlemsstaterne kan anvende andre indberetningsperioder end et år i forbindelse med beregningerne i henhold til litra b) og c) i dette bilag.

e) For mikrokraftvarmeenheder kan beregningen af primærenergibesparelserne baseres på certificerede data.

f) *Referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme*

Disse harmoniserede referenceværdier for effektiviteten skal bestå af en matrix af værdier, der differentieres på grundlag af relevante faktorer, herunder bygningsår og brændselstype, og skal bygge på en veldokumenteret analyse, der bl.a. tager hensyn til data fra drift under realistiske forhold, brændselssammensætning, klimaforhold samt anvendte kraftvarmeteknologier.

Effektiviteten ved den separate produktion af el og varme, som kraftvarmeproduktionen skal erstatte, fastsættes efter principperne for fastsættelse af referenceværdierne for separat produktion af el og varme, jf. formlen i litra b).

Referenceværdierne for effektiviteten fastsættes efter følgende principper:

1. For kraftvarmeanheder, jf. definitionen i artikel 2, nr. 24, tages der ved sammenligningen med separat elproduktion udgangspunkt i princippet om sammenligning inden for samme brændselskategori.
2. Hver kraftvarmeanhed sammenlignes med den bedste tilgængelige og økonomisk begrundede teknologi for separat produktion af el og varme på markedet i det år, hvor kraftvarmeanheden blev bygget.
3. Referenceværdierne for effektiviteten af kraftvarmeanheder, der er over 10 år gamle, fastsættes på grundlag af referenceværdierne for enheder, der er 10 år gamle.
4. Referenceværdierne for effektiviteten af separat produktion af el og varme afspejler de klimatiske forskelle mellem medlemsstaterne.

BILAG III
Energieffektivitetskrav ved offentlige organers indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger

Ved indkøb af produkter, tjenesteydelser eller bygninger, skal offentlige organer overholde følgende forskrifter:

- a) Når et produkt er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til direktiv 2010/30/EU eller Kommissionens direktiv til gennemførelse af direktiv 92/75/EØF, køber de kun produkter, der opfylder kriteriet om at tilhøre den mest energieffektive klasse, idet der tages hensyn til omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed og tilstrækkelig konkurrence.
- b) Når et produkt, der ikke er omfattet af litra a), er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, som er vedtaget efter dette direktivs ikrafttræden, køber de kun produkter, der opfylder gennemførelsesforanstaltningens referenceværdier for energieffektivitet.
- c) De køber kontorudstyr henhørende under Rådets afgørelse [2006/1005/EF³⁹], der opfylder energieffektivitetskrav, som ikke er mindre strenge end dem, der er anført i bilag C til den aftale, der er knyttet til afgørelsen.
- d) De køber kun dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstofeffektivitetsklasse som defineret i forordning (EF) nr. 1222/2009⁴⁰. Dette krav hindrer ikke offentlige organer i at købe dæk i den højeste vådgrebsklasse eller klasse for afgivelse af rullestøj til omgivelserne, hvis sikkerheds- eller sundhedshensyn berettiger det.
- e) De kræver i deres udbud af tjenesteydelseskontrakter, at tjenesteleverandørerne med henblik på levering af de pågældende tjenesteydelser kun bruger produkter, der opfylder kravene i litra a) til d), når de leverer de pågældende tjenesteydelser.
- f) De køber eller lejer kun bygninger, der som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1. Overholdelsen af disse krav til energimæssig ydeevne verificeres ved energiattester, jf. artikel 11 i direktiv 2010/31/EU.

³⁹ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 24.

⁴⁰ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 46.

BILAG IV
Energiindholdet i udvalgte brændsler til slutanvendelser - konverteringstabel⁴¹

Energiprodukt	kJ (NCV)	kg olieækv. (NCV)	kWh (NCV)
1 kg koks	28 500	0,676	7,917
1 kg stenkul	17 200 – 30 700	0,411 – 0,733	4,778 – 8,528
1 kg brunkulsbriketter	20 000	0,478	5,556
1 kg brunkul med høj brændværdi	10 500 – 21 000	0,251 – 0,502	2,917 – 5,833
1 kg brunkul	5 600 – 10 500	0,134 – 0,251	1,556 – 2,917
1 kg olieskifer	8 000 – 9 000	0,191 – 0,215	2,222 – 2,500
1 kg tørv	7 800 – 13 800	0,186 – 0,330	2,167 – 3,833
1 kg tørvebriketter	16 000 – 16 800	0,382 – 0,401	4,444 – 4,667
1 kg restbrændselsolie (svær olie)	40 000	0,955	11,111
1 kg let brændselsolie	42 300	1,010	11,750
1 kg motorbrændstof (benzin)	44 000	1,051	12,222
1 kg paraffinolie	40 000	0,955	11,111
1 kg LPG	46 000	1,099	12,778
1 kg naturgas [1]	47 200	1,126	13,10
1 kg LNG	45 190	1,079	12,553
1 kg træ (25 % fugtighed) [2]	13 800	0,330	3,833
1 kg pellets/træbriketter	16 800	0,401	4,667
1 kg affald	7 400 – 10 700	0,177 – 0,256	2,056 – 2,972
1 MJ udvundet varme	1 000	0,024	0,278
1 kWh elektrisk energi	3 600	0,086	1 ^[3]

Kilde: Eurostat.

[1] 93 % metan.

[2] Medlemsstaterne kan anvende andre værdier, alt efter hvilken træsort der er mest anvendt i den pågældende medlemsstat.

[3] Finder anvendelse, når energibesparelser er opgjort i primærenergi ved hjælp af en bottom-up-tilgang baseret på det endelige energiforbrug. For besparelser i kWh elektricitet kan medlemsstaterne anvende en standard-koefficient på 2,5. Medlemsstaterne kan anvende en anden koefficient, hvis de kan begrunde den.

⁴¹ Medlemsstaterne kan anvende andre konverteringsfaktorer, hvis det kan begrundes.

BILAG V
Ordninger for energisparepligt

1. Foranstaltninger rettet mod kortsigtede besparelser

Følgende foranstaltninger betragtes som rettet mod kortsigtede besparelser:

- a) distribution eller installation af energieffektive kompaktlysstoflamper
- b) distribution eller installation af energieffektive bruserhoveder
- c) energisyn
- d) informationskampagner

2. Beregning af energibesparelser

Beregningen af energibesparelser i de nationale ordninger for energisparepligt skal tage hensyn til foranstaltningernes levetid. Hvis der ikke er fastsat nationale værdier for levetid, anvendes standardværdierne i punkt 4.

De forpligtede parter kan bruge en eller flere af følgende metoder til beregning af energibesparelser i henhold til artikel 6, stk. 2:

- a) Tekniske vurderinger.
- b) Måling.
- c) Standardværdier og standardlevetider, som medlemsstaterne har vedtaget på et klart og forsvarligt grundlag. Sådanne værdier skal anmeldes til Kommissionen. Kommissionen kan anmode om, at de ændres, hvis de vil kunne fordreje konkurrencen, eller hvis de er mindre ambitiøse end standardværdierne og -levetiderne i punkt 3 og 4.
- d) Standardværdierne og -levetiderne i punkt 3 og 4, hvis der ikke er fastsat nationale standardværdier og -levetider.

3. Europæiske standardværdier efter udstyrstype

3.1. Husholdningsapparater

a. FRYSERE OG KØLESKABE MED FROSTBOKS, SÆRSKILT

	Køleskabe med frostboks	Frysere
*Klasse A+ antagne besparelser (kWh/år)	64	62
**Klasse A+ antagne besparelser (kWh/år)	76	73

Klasse A++ antagne besparelser (kWh/år)	129	123
Klasse A+++ antagne besparelser (kWh/år)	193	185

b. FRYSERE OG KØLESKABE MED FROSTBOKS, UDEN SONDRING

	Frysere og køleskabe med frostboks	
*Klasse A+ antagne besparelser (kWh/år)	64	
**Klasse A+ antagne besparelser (kWh/år)	75	
Klasse A++ antagne besparelser (kWh/år)	128	
Klasse A+++ antagne besparelser (kWh/år)	191	

c. HUSHOLDNINGSVASKEMASKINER

***Indtil den 30. november 2013**

**Klasse A+ antagne besparelser (kWh/år)	26
**Klasse A++ antagne besparelser (kWh/år)	46
Klasse A+++ antagne besparelser (kWh/år)	63

***Fra den 1. december 2013**

**Klasse A++ antagne besparelser (kWh/år)	20
Klasse A+++ antagne besparelser (kWh/år)	37

*Fra den 1. december 2013 skal energieffektivitetsindekset (EEI) være under 59 for husholdningsvaskemaskiner med en nominel kapacitet på mindst 4 kg (se bilag I i Kommissionens forordning (EU) nr. 1015/2010).

d. HUSHOLDNINGSSOPVASKEMASKINER

Indtil den 30. november 2013**

**Klasse A+ antagne besparelser (kWh/år)	37
**Klasse A++ antagne besparelser (kWh/år)	69

Klasse A+++ antagne besparelser (kWh/år)	97
**Fra 1. december 2013	
**Klasse A++ antagne besparelser (kWh/år)	32
Klasse A+++ antagne besparelser (kWh/år)	60

**Fra 1. december 2013 skal energieffektivitetsindekset (EEI) være under 63 for husholdningsopvaskemaskiner med en nominel kapacitet på mindst 11 kuverter og husholdningsopvaskemaskiner med en nominel kapacitet på 10 kuverter og en bredde på mere end 45 cm (se Kommissionens forordning (EU) nr. 1016/2010 bilag I).

3.2. Belysning i boliger

Energibesparelse pr. enhed ved udskiftning af glødelamper⁴² med kompaktlysstoflamper: 16 kWh/år

Energibesparelse pr. enhed ved udskiftning af glødelamper⁴³ med lysdiodelamper: 17 kWh/år

4. Standardlevetider

Forbedring af energieffektiviteten ved udskiftning af en komponent	Standardlevetid i år
Kedel – kondenserende	20
Kedel – direkte udsugning	20
Brændere, olie og gas	10
Kontroludstyr	15-20
Kontrolsystem – centralt	15-25
Kontrolsystem – rumstyring	15-25
Varmestyring: kontrolventiler, automatiske	10
Målere	10

⁴² Almenbelysning eller wolframglødelamper.

⁴³ Almenbelysning eller wolframglødelamper.

BILAG VI
Mindstekrav til måling af individuelt energiforbrug
og hyppighed af fakturering baseret på faktisk forbrug

1. Mindstekrav til måling af individuelt energiforbrug

1.1. Individuelle målere

Når der er installeret individuel måler, skal medlemsstaterne sikre, at den er sluttet til en grænseflade, der giver sikker kommunikation til slutkunden, så måleren kan sende private måledata til slutkunden eller til tredjemand, der er udpeget af slutkunden.

Grænsefladen skal formidle private oplysninger, der sætter slutkunderne i stand til at styre deres energiforbrug bedre og eventuelt udnytte oplysningerne til en nærmere analyse. Oplysningerne skal mindst vise den nuværende forbrugstakt (f.eks. kWh, kJ, m³) og de dertil hørende omkostninger, og de skal meddeles i en form, der tilskynder forbrugerne til at gøre en indsats for energieffektiviteten.

Den nationale tilsynsmyndighed skal sikre, at grænsefladen også formidler offentlige data, der giver slutkunden mulighed for at konsultere og bruge de gældende tidsdifferentierede takster med realtidspriser, spidslastpriser og spidslastrabatter.

De private data, der sendes gennem grænsefladen, giver slutkunden mulighed for at se sit hidtidige forbrug (i lokal valuta og i kWh, kJ eller m³):

- a) i de seneste syv dage, dag for dag
- b) i den seneste hele uge
- c) i den seneste hele måned
- d) i den samme hele måned foregående år
- e) i seneste hele år.

De forudgående forbrugsperioder skal svare til afregningsperioderne, så de stemmer overens med husstandens regninger.

Det skal gøres let at få adgang, enten direkte via grænsefladen eller via internettet, til supplerende oplysninger om det hidtidige forbrug (en hvilken som helst dag, uge, måned, år fra iværksættelsen af intelligent måling) og andre nyttige oplysninger, der giver forbrugeren mulighed for selv at kontrollere sit forbrug mere detaljeret (f.eks. grafiske fremstillinger af udviklingen i det individuelle forbrug, oplysninger om referenceværdier, kumulerede tal for forbrug/besparelser/udgifter fra starten på hver kontrakt, vedvarende energikilders andel i det individuelle forbrug, CO₂-besparelser osv.).

1.2. Varmefordelingsmålere

Varmefordelingsmålere skal have et letlæseligt display, hvor slutkunden kan se både den nuværende forbrugstakt og tidligere forbrugsniveauer. De tidligere perioder, der vises på varmfordelingsmåleren, skal stemme med overens med afregningsperioderne.

2. Mindstekrav til fakturering

2.1 Hyppighed af fakturering baseret på faktisk forbrug

For at give slutkunderne mulighed for at styre deres eget energiforbrug skal der afregnes på grundlag af det faktiske forbrug med følgende hyppighed:

- a) Månedligt for elektricitetsforbrug.
- b) Mindst hver anden måned for naturgasforbrug. Bruges der gas til individuel opvarmning, skal der afregnes månedligt.
- c) Ved centralvarme og -køling skal der afregnes månedligt i varme- hhv. kølesæsonen.
- d) Mindst hver anden måned for varmtvandsforbrug.

Når faktureringen bygger på måling af varmfordbruget ved hjælp af varmfordelingsmålere, skal der medfølge en forklaring af tallene på varmfordelingsmålerens display, da sådanne tal er standardegenskaber for varmfordelingsmålere (EN 834)⁴⁴.

2.2. Mindstekrav til oplysningerne i fakturaen

Medlemsstaterne sørger for, at slutkunderne får klare og letforståelige oplysninger om følgende forhold i eller sammen med regninger, kontrakter, transaktioner og kvitteringer fra distributionsstationer:

- a) faktiske aktuelle priser og faktisk energiforbrug
- b) sammenligning af slutkundens aktuelle energiforbrug med forbruget i samme periode året før, helst i en grafisk fremstilling
- c) sammenligning med en normeret, gennemsnitlig slutkunde eller referenceslutkunde i samme brugerkategori
- d) kontaktoplysninger for slutkundeorganisationer, energimyndigheder eller tilsvarende organer, herunder websteder, hvorfra der kan hentes oplysninger om, hvilke foranstaltninger for energieffektivisering der kan tilbydes, sammenlignende slutbrugerprofiler og objektive tekniske specifikationer for energiforbrugende udstyr.

⁴⁴ EN 834, standard for varmfordelingsmålere til bestemmelse af radiatorers forbrug - målere med elektrisk energitilførsel.

2.3 Rådgivning om energieffektivitet som bilag til fakturaer og anden feedback til slutkunder

Ved afsendelse af kontrakter og kontraktændringer og i de regninger, kunderne modtager, eller via hjemmesider til individuelle kunder, skal energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleddet på klar og forståelig vis give deres kunder oplysninger om, hvordan de kan kontakte uafhængige forbrugerrådgivningscentre, energimyndigheder eller lignende institutioner, herunder disses internetadresser, hvor de kan få råd om mulige energieffektiviseringstiltag, referenceprofiler for deres energiforbrug og tekniske specifikationer for energiforbrugende apparater, der kan tjene til at begrænse forbruget af disse apparater.

BILAG VII
Planlægning for varme- og køleeffektivitet

1. De nationale varme- og køleplaner i henhold til artikel 10, stk. 1, skal omfatte:
 - a) en beskrivelse af varme- og kølebehovet
 - b) en prognose for, hvordan efterspørgslen vil ændre sig de næste 10 år under hensyntagen til udviklingen af behovet i bygninger og de forskellige industri-sektorer
 - c) et kort over det nationale territorium med angivelse af:
 - i) varme- og kølebehovspunkter, herunder:
 - kommuner og byområder med et kurveforhold på mindst 0,3
 - industrizoner med et samlet årligt varme- og køleforbrug på mere end 20 GWh
 - ii) eksisterende og planlagt fjernvarme- og fjernkøleinfrastruktur
 - iii) potentielle varme- og køleforsyningspunkter, herunder:
 - elproduktionsanlæg med en samlet årligt elproduktion på mere end 20 GWh, og
 - affaldsforbrændingsanlæg
 - eksisterende og planlagte kraftvarmeanlæg, der er klassificeret i henhold til bilag VII, samt fjernvarmeanlæg.
 - d) identifikation af den varme- og køleefterspørgsel, der kunne dækkes af højeffektiv kraftvarmeproduktion, herunder mikrokraftvarmeproduktion i boligbyggerier, og af fjernvarme og fjernkøling
 - e) identifikation af mulighederne for yderligere højeffektiv kraftvarmeproduktion, herunder fra fornyelse af udstyret på eksisterende og opførelse af nye elproduktions- og industrianlæg eller andre anlæg, der frembringer spildvarme
 - f) foranstaltninger, der skal vedtages frem til 2020 og frem til 2030 for at realisere potentialet i litra e) for at imødekomme efterspørgslen i litra d), herunder:
 - i) foranstaltninger til at øge kraftvarmens andel af varme- og kuldeproduktionen og af elproduktionen og
 - ii) foranstaltninger til at udbygge effektive infrastrukturanlæg for fjernvarme og fjernkøling svarende til udbygningen af højeffektiv

kraftvarmeproduktion og udnyttelse af spildvarme og vedvarende energikilder til opvarmning og køling

- g) den højeffektive kraftvarmeproduktions andel samt det potentiale, der er fastslået, og de fremskridt, der er opnået i henhold til direktiv 2004/8/EF
 - h) et skøn over primærenergibesparelsen
 - i) et skøn over eventuelle offentlige støtteforanstaltninger til opvarmning og køling med oplysning om det årlige budget og identifikation af det potentielle støtteelement. Dette foregriber ikke en særskilt anmeldelse af offentlige støtteordninger med henblik på vurdering af deres forenelighed med statsstøttere reglerne.
2. Planen kan, hvis det er hensigtsmæssigt, være en sammenstilling af regionale eller lokale planer.
3. Fysiske byplaner udformes således, at:
- a) nye termiske elproduktionsanlæg og industrianlæg, der producerer spildvarme, lokaliseres på steder, hvor mest muligt af den producerede spildvarme vil blive genvundet for at opfylde bestående eller forventede varme- og kølebehov
 - b) nye boligområder og nye industrianlæg, der forbruger varme i produktionsprocesserne, lokaliseres på steder, hvor mest muligt af deres varmebehov vil blive dækket af den producerede spildvarme i overensstemmelse med de nationale varme- og køleplaner; for at sikre en optimal overensstemmelse mellem udbud og efterspørgsel efter varme og køling skal den fysiske planlægning begunstige klynge lokalisering af et antal industrianlæg på samme lokalitet
 - c) termiske elproduktionsanlæg, industrianlæg, der frembringer spildvarme, affaldsforbrændingsanlæg og andre anlæg, der omdanner affald til energi, tilsluttes det lokale fjernvarme- eller fjernkølenet
 - d) boligområder og industrianlæg, der forbruger varme i produktionsprocesserne, tilsluttes det lokale fjernvarme- eller fjernkølenet.
- .

BILAG VIII
Retningslinjer for lokalisering af termiske elproduktionsanlæg og industrianlæg

1. Lokalisering af termiske elproduktionsanlæg, jf. artikel 10, stk. 3 og 6

Findes der et varmebehovspunkt af en kapacitet som angivet i kolonne C eller et potentielt varmebehovspunkt, skal kraftværket lokaliseres i en afstand fra det, der er mindre end den tilsvarende afstandsangivelse i kolonne A. Et potentielt varmebehovspunkt defineres som et sted, hvor det påviseligt vil være rimeligt at etablere et sådant, for eksempel ved at anlægge et fjernvarmenet. Kan det ved standardestimeringsmetoder eksempelvis påvises, at der er en samlet varmelast på over 15 MW/km², anses stedet for at være et varmebehovspunkt. Summen af sådanne kvadratkilometerlaste i områder, der kan sammenkobles, anses for at være sådanne varmebehovspunkters behovskapacitet.

Afstand A er ikke en ret linje, men en rørledningsstrækning, langs hvilken tekniske eksperter på grundlag af standardestimeringsmetoder som f.eks. ingeniørmæssig mængde- og prisberegning anser det for muligt at anlægge en vandtransporterende rørledning af den relevante størrelse med moderate omkostninger. Dette udelukker forhindringer som bjergområder, bycentre, vanskelige flod- eller havoverførsler osv.

A	B	C
Største afstand mellem foreslået kraftværk og varmebehovspunkt	Kraftværkskapacitet	Anslået årligt forbrug i varmebehovspunkt
< 100 km	> 1 999* MWe	> 7 500 TJ/år
< 65 km	>500	>1 875 TJ/år
< 15 km	> 20 MW	> 50 TJ/år

* Nye anlæg opererer typisk ved en lastfaktor på 90 %.

2. Lokalisering af industrielle spildvarmekilder, jf. artikel 10, stk. 8.

A	B	C
Største afstand mellem foreslået industrianlæg og varmebehovspunkt	Kapacitet	Anslået årligt forbrug i varmebehovspunkt
< 75 km	> 75 MW (ved lastfaktor 60-70 %)	> 1 600 TJ/år
< 60 km	> 50 MW ved lastfaktor 60 %	> 1 000 TJ/år
< 25 km	> 50 MW (lastfaktor > 85 %)	> 400 TJ/år
< 15 km	> 20 MW	> 100 TJ/år

BILAG IX

Oprindelsesgaranti for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion

- a) Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre:
- i) at oprindelsesgarantien for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion
 - gør det muligt for producenter at dokumentere, at den elektricitet, de sælger, er produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, og at den udstedes med henblik herpå efter anmodning fra producenten
 - er nøjagtig, pålidelig og sikret mod svindel
 - udstedes, overføres og annulleres elektronisk
 - ii) at den samme enhed af energi fra højeffektiv kraftvarmeproduktion kun medregnes en gang.
- b) Den i artikel 10, stk. 7, anførte oprindelsesgaranti skal mindst indeholde følgende oplysninger:
- navn, beliggenhed, type og kapacitet (varme og elektrisk) for det anlæg, hvor energien er produceret
 - dato og sted for produktionen
 - nedre brændværdi for det brændsel, der er brugt til at producere den pågældende elektricitet
 - mængde og anvendelse af den varme, der er produceret sammen med elektriciteten
 - hvor meget elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion i henhold til bilag II garantien omfatter
 - primærenergibesparelserne beregnet i overensstemmelse med bilag II baseret på harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, jf. bilag II, litra f)
 - anlæggets nominelle elektriske og termiske effekt
 - hvorvidt og i hvilket omfang anlægget har modtaget investeringsstøtte
 - hvorvidt og i hvilket omfang energienheden på andre måder har modtaget støtte fra en national støtteordning samt arten af støtteordning
 - datoen for, hvornår anlægget blev sat i drift, og
 - udstedelsesdato og -land og et entydigt identifikationsnummer.

Oprindelsesgarantien skal være af standardstørrelsen 1 MWh. Den skal gælde for nettoproduktionen af elektricitet målt på anlægsgrænsen og tilført elnettet.

BILAG X
Oversigt over energieffektivitetsdata for energiomformningsanlæg

De i artikel 11 omhandlede oversigter skal omfatte følgende:

- a) En liste uden angivelse af navne over rent elproducerende anlæg med en nominal indfyret termisk effekt på 50 MW eller mere, med følgende oplysninger for hvert anlæg:
- årlig gennemsnitlig elektrisk udgangseffekt (MW_e) og samlet nominal indfyret termisk effekt (MW_{th}) for anlægget
 - årgennemsnit for primærbrændsel og brændselskombination (hvis relevant)
 - anlægstype og anvendt teknologi på anlægget
 - projekteret effektivitet og betingelserne for denne
 - dato for driftsstart
 - dato for seneste større fornyelse af udstyr
 - gennemsnitligt årligt driftstimal
 - gennemsnitlig årlig nettodriftseffektivitet.
- b) En liste uden angivelse af navne over rent varmeproducerende anlæg med en nominal indfyret termisk effekt på 50 MW eller mere, med følgende oplysninger for hvert anlæg:
- årlig gennemsnitlig termisk udgangseffekt og samlet nominal indfyret termisk effekt (MW_{th}) for anlægget
 - årgennemsnit for primærbrændsel og brændselskombination (hvis relevant)
 - anlægstype og anvendt teknologi på anlægget
 - projekteret effektivitet og betingelserne for denne
 - varmelastens sammensætning
 - dato for driftsstart
 - dato for seneste større fornyelse af udstyr
 - gennemsnitligt årligt driftstimal
 - gennemsnitlig årlig nettodriftseffektivitet.
- c) En liste uden angivelse af navne over kraftvarmeanlæg med en nominal indfyret termisk effekt på 50 MW eller mere, med følgende oplysninger for hvert anlæg:

- årlig gennemsnitlig elektrisk og termisk udgangseffekt (MW_e og MW_{th}) og samlet nominel indfyret termisk effekt (MW_{th}) for anlægget
 - årligt gennemsnit for primærbrændsel og brændselskombination i overensstemmelse med beslutning 2007/74/EF om harmoniserede referenceværdier (hvis relevant)
 - anlægstype og anvendt teknologi på anlægget i overensstemmelse med bilag VII
 - projekteret effektivitet og betingelserne for denne
 - projekteringsværdier for el alene og varme alene
 - årsgennemsnit for el/varme-forhold
 - dato for driftsstart
 - dato for seneste større fornyelse af udstyr
 - gennemsnitligt årligt driftstimal
 - gennemsnitlig årlig nettodriftseffektivitet.
- d) En liste uden angivelse af navne over mineralolie- og gasraffinaderier med følgende oplysninger for hvert anlæg:
- årsgennemsnit for energiinput på anlægget (MW_{th})
 - årsgennemsnit for anlæggets energioutput (brændsels sammensætningens energiindhold, MW_{th})
 - årsgennemsnit for råvareforbrug
 - anlægstype og anvendt teknologi på anlægget
 - projekteret effektivitet (teoretisk)
 - dato for driftsstart
 - dato for seneste større fornyelse af udstyr
 - gennemsnitligt årligt driftstimal
 - gennemsnitlig årlig nettodriftseffektivitet.

BILAG XI

Energieffektivitetskriterier for regulering af energinet og for nettakster, der er fastsat eller godkendt af energitilsynsmyndighederne

1. Nettakster skal nøjagtigt afspejle el- og omkostningsbesparelser i net, der opnås ved foranstaltninger på efterspørgselssiden og som reaktion på efterspørgslen samt decentral produktion, herunder besparelser som følge af lavere omkostninger ved levering eller ved netinvesteringer og mere optimal drift af nettet.
2. Netregulering og -takster skal gøre det muligt for netoperatører at tilbyde systemtjenester og systemtakster til foranstaltninger som reaktion på efterspørgslen, efterspørgselsstyring og decentral elproduktion på organiserede elmarkeder, herunder navnlig:
 - a) flytning af belastningen fra spidslast- til lavlastperioder, foretaget af slutkunderne selv under hensyntagen til tilgængeligheden af vedvarende energi, energi fra kraftvarmeproduktion og decentral produktion
 - b) energibesparelser opnået ved energiindkøbsgruppers reaktion på efterspørgslen fra spredte forbrugere
 - c) reduktion af efterspørgslen som følge af energieffektiviseringstiltag gennemført af energitjenesteleverandører, herunder energiselskaber;
 - d) tilkobling og indsættelse af produktionskilder ved lavere spændingsniveauer
 - e) tilkobling af produktionskilder, der ligger tættere på forbrugsstedet, og
 - f) lagring af energi.

I forbindelse med anvendelse af denne bestemmelse omfatter udtrykket "organiserede elmarkeder" både de såkaldte OTC-markeder (over the counter) og elbørser hvor der handles med energi, kapacitet, balancerings- og hjælpeydelse inden for alle tidsrammer, herunder markeder for terminshandel, kommende daghandel og intradag-handel.
3. Der skal stilles netværkstakster til rådighed, der understøtter dynamisk prissætning med henblik på at efterkomme efterspørgslen fra slutkunderne, herunder:
 - a) tidsdifferentierede takster
 - b) priser i kritiske spidslastperioder
 - c) realtidspriser
 - d) spidslastrabatter.

BILAG XII
Energieffektivitetskrav til transmissionssystemoperatører og
distributionssystemoperatører

Transmissions- og distributionssystemoperatører skal:

- a) udarbejde og offentliggøre deres standardregler for, hvem der skal bære og dele omkostningerne ved tekniske tilpasninger som f.eks. nettilslutninger og netforstærkninger, forbedret netdrift og regler for ikke-diskriminerende gennemførelse af de netregler, der er nødvendige for at integrere nye producenter, der leverer elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion, i det sammenkoblede elforsyningsnet.
- b) give nye producenter af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion, der ønsker at blive tilsluttet til systemet, fyldestgørende og nødvendige oplysninger, herunder:
 - i) et udtømmende og detaljeret skøn over, hvad tilslutningen vil koste
 - ii) en rimelig og nøjagtig tidsplan for modtagelse og behandling af ansøgningen om nettilslutning
 - iii) en rimelig, vejledende tidsplan for en eventuel foreslået nettilslutning, idet hele nettilslutningsprocessen ikke bør tage mere end 12 måneder
- c) tilvejebringe standardiserede og forenklede procedurer for tilslutning af decentrale højeffektive kraftvarmeproducenter for at lette deres tilkobling til nettet.

De i litra a) omhandlede standardregler skal bygge på objektive, gennemsikkelige og ikke-diskriminerende kriterier, hvor der navnlig er taget hensyn til samtlige omkostninger og fordele ved at tilslutte de pågældende producenter til nettet. De kan give mulighed for forskellige typer tilslutning.

BILAG XIII

Kontrakter om energiydelse med den offentlige sektor skal mindst indeholde følgende:

- En klar og gennemskuelig liste over de effektivitetsforanstaltninger, der skal gennemføres.
- Garanterede besparelser, der kan opnås ved at gennemføre foranstaltningerne i kontrakten.
- Kontraktens løbetid, delmål for gennemførelsen, vilkår og opsigelsesfrist.
- En klar og gennemskuelig opstilling af hver kontraherende parts forpligtelser.
- Referencedato(er) for konstatering af de opnåede besparelser.
- En klar og gennemskuelig opstilling af, hvilke skridt der skal tages for at gennemføre en foranstaltning, og hvilke omkostninger de kræver.
- Forpligtelse til fuldt ud at gennemføre de i kontrakten indeholdte foranstaltninger og dokumentation for alle ændringer undervej i projektet.
- Bestemmelser om inddragelse af tredjeparter (underleverandører).
- En klar og gennemskuelig angivelse af de økonomiske virkninger af projektet og fordelingen af parternes andel i de opnåede økonomiske besparelser (dvs. aflønning af tjenesteleverandøren).
- Klare og gennemskuelige bestemmelser om måling og verificering af de realiserede garanterede besparelser, kvalitetskontroller og garantier.
- Bestemmelser, der tydeliggør proceduren for håndtering af skiftende rammevilkår, der påvirker indholdet og resultatet af kontrakten (dvs. skiftende energipriser og brugsintensiteten af en installation).
- Detaljerede oplysninger om hver af de kontraherende parter forpligtelser.

BILAG XIV
Generelle rammer for rapportering

DEL 1. Generelle rammer for årsrapporter

De i artikel 19, stk. 1, nævnte årsrapporter giver basis for overvågning af de fremskridt, der er gjort i forhold til de nationale mål for 2020. Medlemsstaterne påser, at rapporterne som minimum indeholder følgende oplysninger:

- a) Et skøn over følgende indikatorer i det foregående år:
 - i) forbrug af primærenergi som defineret i artikel 2, stk. 2
 - ii) samlet endeligt energiforbrug
 - iii) endeligt energiforbrug efter sektor:
 - industri
 - transport (opdelt i person- og godstransport)
 - husholdninger
 - tjenesteydelser
 - iv) bruttoværditilvækst efter sektor:
 - industri
 - tjenesteydelser
 - v) disponibel husstandsindkomst
 - vi) bruttonationalprodukt
 - vii) el produceret ved termisk kraftproduktion
 - viii) varme produceret ved termisk kraftproduktion
 - ix) brændselsmængde medgået til termisk kraftproduktion
 - x) passagerkilometer (pkm)
 - xi) tonkilometer (tkm)
 - xii) befolkningstal.

I de sektorer, hvor energiforbruget er stabilt eller stigende, skal medlemsstaterne analysere årsagerne hertil og vedlægge deres vurdering sammen med skønnet.

- b) Opdateringer om større lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger gennemført i det foregående år, som bidrager til det samlede nationale mål for energieffektivitet for 2020.

- c) Det samlede etageareal i bygninger med et samlet nettoetageareal på over 250 m², der ejes af de offentlige organer i den pågældende medlemsstat, og som den 1. januar i det år, hvor rapporten skal indsendes, ikke opfylder de krav til energimæssig ydeevne, der er henvist til i artikel 4, stk. 1.
- d) Det samlede, året før renoverede etageareal i bygninger, der ejes af de offentlige organer i den pågældende medlemsstat.
- e) Energibesparelser, der er opnået ved hjælp af de nationale ordninger for energisparepligt, jf. artikel 6, stk. 1, eller de alternative foranstaltninger, der er indført i medfør af artikel 6, stk. 9.

Første rapport skal også indeholde det nationale mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

DEL 2. Generelle rammer for supplerende rapporter

De i artikel 19, stk. 2, nævnte rapporter giver en ramme for udviklingen af nationale energieffektivitetsstrategier.

Rapporterne skal omfatte væsentlige energieffektiviseringsforanstaltninger og forventede/opnåede energibesparelser, inklusive besparelser inden for energiforsyning, -transmission og -distribution samt i slutanvendelsen af energi. Medlemsstaterne påser, at rapporterne som minimum indeholder følgende oplysninger:

1. Mål og strategier

- Det nationale mål for energieffektivitet for 2020 i henhold til artikel 3, stk. 1.
- Det nationale vejledende energisparemål som fastsat i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/32/EF.
- Andre eksisterende mål for energieffektivitet, der er rettet mod den samlede økonomi eller specifikke sektorer.

2. Foranstaltninger og energibesparelser

Rapporterne skal give oplysninger om de foranstaltninger, der vedtaget eller forventes vedtaget, med henblik på at gennemføre de vigtigste elementer af dette direktiv, samt om de dertil hørende besparelser.

a) Primærenergibesparelser

Disse rapporter skal anføre større foranstaltninger og tiltag rettet mod primærenergibesparelse i alle sektorer af økonomien. For hver foranstaltning eller pakke af foranstaltninger/handlinger skal der gives skøn over forventede besparelser for 2020 og besparelser, der opnås ved tidspunktet for rapporteringen.

Hvis det er muligt, skal der fremlægges oplysninger om andre konsekvenser/fordele ved disse foranstaltninger (reduktion af drivhusgasemissioner, bedre luftkvalitet, jobskabelse osv.) samt oplysninger om budgettet for gennemførelsen.

b) Slutenergibesparelser

Den første og anden supplerende rapport skal indeholde resultater med hensyn til opfyldelsen af sparemålet for slutenergiforbrug i artikel 4, stk. 1 og stk. 2, i direktiv 2006/32/EF. Hvis beregning/estimering af besparelserne pr. foranstaltning ikke foreligger, skal det anføres, hvilken reduktion af energiforbruget (kombinationen af) foranstaltninger medfører på sektorniveau.

Den første og anden rapport skal også oplyse om, hvilke målinger og/eller beregningsmetoder der anvendes til beregning af energibesparelser. Hvis den "anbefalede metode"⁴⁵ anvendes, skal rapporten indeholde referencer til denne.

3. Specifik information vedrørende bestemmelserne i dette direktiv

3.1. Offentlige organer (artikel 4)

Supplerende rapporter skal omfatte en liste over de offentlige organer, der har udviklet en energieffektivitetsplan i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3.

3.2. Energisparepligt (artikel 6)

Supplerende rapporter skal indeholde de nationale koefficienter, der er valgt i henhold til bilag IV.

Den første supplerende rapport skal indeholde en kort beskrivelse af den nationale ordning, jf. artikel 6, stk. 1, eller de alternative foranstaltninger, der er indført i medfør af artikel 6, stk. 9.

3.3. Energisyn og energiledelsessystemer (artikel 7)

De supplerende rapporter skal oplyse:

- a) hvor mange energisyn der er gennemført i den seneste 3-års periode
- b) hvor mange energisyn der er gennemført i store virksomheder i den seneste 3-års periode
- c) hvor mange store virksomheder der er i deres område med en angivelse af, hvor mange af disse artikel 7, stk. 3, finder anvendelse på.

3.4. Fremme af effektivitet inden for varme og køling (artikel 10)

De supplerende rapporter skal indeholde en vurdering af de fremskridt, der er gjort med at gennemføre de nationale varme- og køleplaner i henhold til artikel 10, stk. 1.

3.5. Energitransformation (artikel 11)

- De supplerende rapporter skal indeholde et ikke-fortroligt sammendrag af de dataoversigter, der er omhandlet i artikel 11, jf. kravene i bilag X.

3.6. Energitransmission og -distribution (artikel 12)

- Den første supplerende rapport og de efterfølgende rapporter, der skal indsendes hvert 10. år derefter, skal omfatte planerne for energieffektiviseringspotentialet inden for gas- og elinfrastrukturanlæg, jf. artikel 12, stk. 2.

⁴⁵ Anbefalinger vedrørende målings- og verificeringsmetoder inden for rammerne af direktiv 2006/32/EF om energibesparelser i slutanvendelserne samt energitjenester.

3.7. Eksisterende attesteringsordninger (artikel 13)

De supplerende rapporter skal indeholde oplysninger om, hvilke nationale attesteringsordninger eller tilsvarende kvalifikationsordninger der står til rådighed for udbydere af energitjenester, energisyn og energieffektiviseringsforanstaltninger.

3.8. Energitjenester (artikel 14)

De supplerende rapporter skal indeholde et internetlink til den hjemmeside, hvor de nationale lister og registre over energitjenesteleverandører som omhandlet i artikel 14 er tilgængelige.

3.9. Andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet (artikel 15)

Den første supplerende rapport skal indeholde en liste over foranstaltninger som omhandlet i artikel 15, stk. 2.

BILAG XV
Sammenligningstabel

Direktiv 2006/32/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3, litra a	Artikel 1, nr. 1)
Artikel 3, litra b	--
Artikel 3, litra c) Artikel 1a	--
Artikel 3, litra d)	--
--	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 3, litra e)	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 3, litra f)	--
Artikel 3, litra g)	--
Artikel 3, litra h)	--
Artikel 3, litra i)	--
--	Artikel 2, nr. 4)
--	Artikel 2, nr. 5)
--	Artikel 2, nr. 6)
Artikel 3, litra j)	Artikel 2, nr. 13)
Artikel 3, litra k)	--
Artikel 3, litra l)	Artikel 2, nr. 12)
Artikel 3, litra m)	--
Artikel 3, litra n)	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 3, litra o)	Artikel 2, nr. 7)
Artikel 3, litra p)	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 3, litra q)	Artikel 2, nr. 9)
Artikel 3, litra r	--

Artikel 3, litra s)	--
--	Artikel 2, nr. 11)
--	Artikel 2, nr. 14)
--	Artikel 3
Artikel 4	--
Artikel 5	Artikel 4, artikel 5
Artikel 6, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 6, litra b) og c)
Artikel 6, nr. 1, litra b)	Artikel 6, stk. 7
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 1, 2, 3, 4, 5, stk. 6, litra a), stk. 8, 9 og 10
Artikel 7, stk. 1	--
Artikel 7, stk. 2	Artikel 15, stk. 1, sidste led
Artikel 7, stk. 3	--
Artikel 8	Artikel 13, stk. 1
--	Artikel 13, stk. 2
Artikel 9, stk. 1	--
Artikel 9, stk. 2	Artikel 14, litra b), c) og e)
Artikel 10, stk. 1	Artikel 12, stk. 4
Artikel 10, stk. 2	Artikel 12, stk. 3
Artikel 11	--
Artikel 12, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	--
--	Artikel 7, stk. 2
Artikel 12, stk. 3	Artikel 7, stk. 3
Artikel 13, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
--	Artikel 9

--	Artikel 11
--	Artikel 12, stk. 1 og 2
--	Artikel 14, litra a) og d)
--	Artikel 15, stk. 1, litra a) og b)
--	Artikel 15, stk. 2
--	Artikel 16
Artikel 14, stk. 1 og 2	Artikel 19, stk. 1, 2, 3
Artikel 14, stk. 3	--
Artikel 14, stk. 4 og 5	Artikel 19, stk. 4 og 5
--	Artikel 17, stk. 1
Artikel 15, stk. 1	Artikel 17, stk. 2
Artikel 15, stk. 2	--
Artikel 15, stk. 3	--
Artikel 15, stk. 4	--
--	Artikel 18
--	Artikel 19, stk. 7
--	Artikel 19, stk. 8
--	Artikel 19, stk. 9
--	Artikel 19, stk. 10
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 24
Bilag I	--
Bilag II	Bilag IV
Bilag III	--

Bilag IV	--
Bilag V	--
Bilag VI	Bilag III
--	Bilag V
--	Bilag VI
--	Bilag VII
--	Bilag VIII
--	Bilag IX
--	Bilag X
--	Bilag XI
--	Bilag XII
--	Bilag XIII
--	Bilag XIV
--	Bilag XV
Direktiv 2004/8/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3, litra a	Artikel 2, nr. 15)
Artikel 3, litra b	Artikel 2, nr. 17)
Artikel 3, litra c) Artikel 1a	Artikel 2, nr. 16)
Artikel 3, litra d)	Artikel 2, nr. 18)
Artikel 3, litra e)	--
Artikel 3, litra f)	--
Artikel 3, litra g)	Artikel 2, nr. 20)
Artikel 3, litra h)	--
Artikel 3, litra i)	Artikel 2, nr. 19)
Artikel 3, litra j)	--

Artikel 3, litra k)	Artikel 2, nr. 21)
Artikel 3, litra l)	Artikel 2, nr. 22)
Artikel 3, litra m)	Artikel 2, nr. 24)
Artikel 3, litra n)	Artikel 2, nr. 23)
Artikel 3, litra o)	--
--	Artikel 2, nr. 25)
--	Artikel 2, nr. 26)
--	Artikel 2, nr. 27)
Artikel 4, stk. 1	Bilag II, litra f), første led
--	Artikel 10, stk. 1 og 9
Artikel 4, stk. 2	Artikel 10, stk. 10, tredje led
Artikel 4, stk. 3	--
Artikel 5	Artikel 10, stk. 10, første og andet led
Artikel 6	--
Artikel 7, stk. 1	Artikel 10, stk. 11
Artikel 7, stk. 2	--
Artikel 7, stk. 3	--
Artikel 8	Artikel 12, stk. 5
--	Artikel 12, stk. 6
--	Artikel 12, stk. 7
Artikel 9	--
Artikel 10, stk. 1 og 2	--
Artikel 10, stk. 3	Artikel 19, stk. 6
Artikel 11	--
Artikel 12	--
Artikel 13	Artikel 17, stk. 2
Artikel 14	--

Artikel 15	Artikel 22
Artikel 16	--
Artikel 17	Artikel 23
Artikel 18	Artikel 24
Bilag I	Bilag I, del II
Bilag II	Bilag I, del I
--	Bilag I, del III
Bilag III	Bilag II
Bilag IV	--

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet og ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF

1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen⁴⁶

ENERGI [32]

1.3. Forslagets/initiativets art

☐ Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning til opfølgning af et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁴⁷

☐ Forslaget/initiativet vedrører en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☒ Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**.

1.4. MÅL

1.4.1. Kommissionens flerårige strategiske mål med forslaget/initiativet

Dette forslag hænger nøje sammen med Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Det bidrager direkte til at opnå et af de fem overordnede mål for Europa 2020-strategien, navnlig gennemførelsen af målet om at opnå primærenergibesparelser på 20 % i 2020.

1.4.2. Berørte specifikke mål og ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr.:

Nr. 3: Gennemfør en reduktion på 20 % af EU's energiforbrug

Nr. 4: At fremme vedvarende energi og øge energieffektiviteten inden for transport, beboelsesejendomme/den tertiære sektor og industrien gennem afhjælpning af de ikke-teknologiske barrierer ("Intelligent Energi – Europa")

Berørte ABM/ABB-aktiviteter:

Nr. 3: 32 04 03

Nr. 4: 32 04 06

⁴⁶

ABM: aktivitetsbaseret ledelse – ABB: aktivitetsbaseret budgettering.

⁴⁷

Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Her anføres, hvilke virkninger forslaget/initiativet bør have for målgrupperne.

Forslaget vil have positiv indvirkning med hensyn til forsyningssikkerheden i Europa, vil bidrage til at mindske klimaændringer og vil også have positive virkninger med hensyn til økonomisk vækst og jobskabelse. Energibesparelser frigør finansielle ressourcer, der kan geninvesteres andre steder i økonomien og hjælpe med at lette de offentlige budgetter, der er under pres. For privatpersoner betyder energieffektivitet, at deres energiregning mindskes. Forslaget vil ligeledes medføre foranstaltninger, der kunne afhjælpe problemet med brændstoffattigdom. Endelig kan en øget produktion med mindre energi forbedre EU-industriernes konkurrenceevne og gøre dem førende på det globale marked for energieffektive teknologier.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Her anføres indikatorerne for kontrol med gennemførelsen af forslaget/initiativet.

I henhold til nærværende forslag skal medlemsstaterne årligt aflægge rapport til Kommissionen om fremskridtene med hensyn til at gennemføre direktivet ved hjælp af en række indikatorer (f.eks. primært energiforbrug, aktivitetsindikatorer i en række sektorer, såsom industrien, boligsektoren og servicesektoren, transport, energiforsyning, samlet bygningsmasse, der ejes af offentlige organer og renoveres på et år). Medlemsstaterne skal også hvert tredje år rapportere om forskellige indikatorer for gennemførelse.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt*

Det kortsigtede formål med forslaget er at yde et væsentligt bidrag til opfyldelsen af EU's mål for energieffektivitet i 2020 og opnåelsen af EU 2020-strategien. Forslaget har ligeledes et langsigtet mål, nemlig gennemførelsen af energieffektiviseringer i EU efter 2020.

1.5.2. *Merværdien af Fællesskabets engagement*

EU har sat sig som mål at opnå primærenergibesparelser på 20 % i 2020 og har gjort det til et af de fem overordnede mål for Europa 2020-strategien. Den nuværende politiske ramme på EU- og medlemsstatsplan har ikke formået at udnytte det eksisterende potentiale for energibesparelser.

De energimæssige udfordringer i dette forslag (forsyningssikkerhed, bæredygtighed og klimaændringer, samt EU-konkurrenceevne) er bekymringer, der deles af EU som helhed, og et kollektivt svar på EU-plan er dermed nødvendigt for at sikre, at handlingen koordineres, og at fælles målsætninger opfyldes mere effektivt.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende, tidligere gennemførte foranstaltninger*

Den nuværende ramme for energieffektivitet, som ophæves med nærværende forslag, dvs. energitjeneste- og kraftvarmedirektivet, har med deres bløde ordlyd ikke formået at udnytte det eksisterende potentiale for energibesparelser fuldt ud. Forslaget har til formål at

afhjælpe disse ulemper og mangler i de to direktiver ved at styrke og forbedre klarheden i teksten og sætte klare forpligtelser.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og mulig synergivirkning*

Forslaget er tæt forbundet med Europa 2020-strategien og Europa 2020-flagskibsinitiativet for et ressourceeffektivt Europa. Det er i overensstemmelse med og supplerer EU's eksisterende klima-, energi- og socialpolitik.

1.6. Foranstaltningens varighed og finansielle virkning

☐ Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

– ☐ Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ Finansiell virkning fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

☒ Forslag/initiativ af **ubestemt varighed**

– Gennemførelsen **starter sandsynligvis i 2012 afhængigt af fremskridtene med lovgivningsprocessen**

– derefter implementering i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmåde(r)⁴⁸

☒ **Central forvaltning varetaget direkte** af Kommissionen

☐ **Central indirekte forvaltning** ved delegation af gennemførelsesopgaver til:

– ☐ forvaltningsorganer

– ☐ organer nedsat af Fællesskaberne⁴⁹

– ☐ nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver

– ☐ personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen.

☐ **Delt forvaltning** sammen med medlemsstaterne

☐ **Decentral forvaltning** i samarbejde med tredjelande

☐ **Fælles forvaltning** med internationale organisationer (*angiv nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmåder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Den væsentligste del af gennemførelsen af dette forslag vil være op til medlemsstaterne. Kommissionen vil foretage en række undersøgelser og vurderinger og vil overvåge og støtte (gennem en række samarbejdsinitiativer, såsom projektet om samordnede aktioner) gennemførelsen på nationalt plan.

⁴⁸ Detaljer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁴⁹ Som omtalt i artikel 185 i finansforordningen.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser vedrørende tilsyn og rapportering

Her anføres hyppighed og nærmere bestemmelser.

Medlemsstaterne skal fremsende: (i) årlig rapport om en række grundlæggende energi- og gennemførelsesindikatorer, og (ii) tre års rapport om bredere information om gennemførelsen af direktivet og nationale energieffektivitetsforanstaltninger og strategier.

2.2. Forvaltnings- og kontrolordning

2.2.1. Konstaterede risici

Risiciene i forbindelse med gennemførelsen af direktivet er angivet i gennemførelsesplanen, der ledsager forslaget. De vedrører begge risici i forbindelse med overgangen og i gennemførelsesfasen og interne og eksterne risici.

2.2.2. Planlagte(e) kontrolredskab(er)

Gennemførelsesplanen forudser afhjælpende foranstaltninger for at løse de identificerede risici. Dette omfatter eksempelvis styrket dialog og samarbejde med medlemsstaterne, herunder i forbindelse med de samordnede aktioner og bilateralt, krav om sammenligningstabeller, etablering af sanktioner for manglende overholdelse. En evaluering udarbejdet af Kommissionen af de nationale årlige og treårige rapporter er også planlagt. Kommissionen kan også udstede henstillinger.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

De eksisterende eller planlagte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger angives

Forslaget har ingen indvirkning på den operationelle del af EU's budget. Ingen konstaterede risici.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNING

3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og berørt(e) udgiftspost(er)

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

Efter samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgifternes art	Bidrag			
	Nummer [Beskrivelse.....]		fra EFTA-lande ⁵¹	fra kandidatlande ⁵²	fra tredjelande	artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
1A	32.04.03 Aktiviteter til støtte for den europæiske energipolitik og det indre energimarked	Opdelte	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
1A	32.04.06 Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation — programmet Intelligent energi — Europa	Opdelte	JA	JA	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om - NEJ

Efter samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgifternes art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]		fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁵⁰ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵¹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵² Kandidatlande og i givet fald potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

3.2. Anslået virkning for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af den anslåede virkning for udgifterne

Forslaget/initiativet gennemføres under det eksisterende budget og får ingen indvirkning på den flerårige finansielle ramme.

I mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	antal	Rubrik 1A
---	-------	-----------

GD: <ENER>			År N ⁵³	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
☐ Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer 32.04.03	Forpligtelser	(1)	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,4
	Betalinger	(2)	0,06	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,26
Budgetpostens nummer 32.04.06	Forpligtelser	(1a)	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	33,6
	Betalinger	(2a)	1,44	3,36	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	28,8
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁵⁴										
Budgetpostens nummer 32010406		(3)								
SAMLEDE bevillinger til GD <ENER>	Forpligtelser	=1+1a +3	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Betalinger	=2+2a	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

⁵³ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet startes

⁵⁴ Teknisk og/eller administrative bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU-programmer og/eller handlinger (tidligere "BA" poster), indirekte forskning, direkte forskning.

		+3								
Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Betalinger	(5)	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06
Administrative bevillinger finansieret over programmerne I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 1A i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Betalinger	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget / initiativet:

Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
Administrative bevillinger finansieret over programmerne I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Betalinger	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	"Administrative udgifter"
---	----------	---------------------------

I mio. EUR (3 decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
GD: <ENER>									
Menneskelige ressourcer		0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	5,089
Andre administrative udgifter		0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,602
I ALT GD <ENER>	Bevillinger	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691

Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

I mio. EUR (3 decimaler)

		År N ⁵⁵	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	40,691
	Betalinger	2,313	4,373	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	35,751

⁵⁵ År N er lig med det år, hvor iværksættelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslået virkning for aktionsbevillingerne

- ☒ Forslaget/initiativet kræver ikke anvendelse af nye aktionsbevillinger (initiativet er en del af den nuværende finansielle ramme)
- ☐ Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende aktionsbevillinger:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og output			År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)								I ALT			
	OUTPUTS																	
↓	Type output ⁵⁶	Gen. snit. omkostn. ved output	Antal Resultater	Antal Resultater	Antal Resultater (antal)	Antal Resultater (antal)	Antal Resultater	Antal Resultater	Antal Resultater	Antal Resultater	Antal Resultater	Antal Resultater	Antal Resultater	Antal Resultater	Antal output i alt	Omkostninger i alt		
SPECIFIKT FORMÅL NR. 3 Gennemfør en reduktion på 20 % af EU's energiforbrug i forhold til PRIMES 2007's skøn for 2020																		
Output	Unders	1	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	7	1,4
Subtotal for specifikt mål nr. 3				0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2	7	1,4
SPECIFIKT FORMÅL NR. 4: At fremme vedvarende energi og øge energieffektiviteten inden for transport, beboelsesejendomme/den tertiære sektor og industrien gennem afhjælpning af de ikke-teknologiske barrierer ("Intelligent Energi – Europa")																		
- Output	Unders	1,4	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	14	19,6
- Output	Samordnede foranstaltninger	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	2,1	14
Subtotal for specifikt mål nr. 4			2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	16,1	33,6

⁵⁶ Output er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej, osv.).

SAMLEDE OMKOSTNINGER		5		5		5		5		5		5		5		35
----------------------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--	----

3.2.3. Anslået virkning for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder: [\(Initiativet er en del af den gældende finansielle ramme\)](#)

De nødvendige administrative ressourcer dækkes ved de bevillinger, der allerede er afsat til forvaltning af denne aktion og/eller omfordelt inden for generaldirektoratet og suppleret, hvis dette er tilfældet med ekstrabevillinger, som kan gives til det ansvarlige generaldirektorat inden for rammerne af de årlige tildelingsprocedurer i lyset af de budgetmæssige begrænsninger.

I mio. EUR (3 decimaler)

	År N ⁵⁷	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
UDGIFTSOMRÅ- DE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0.727	0.727	0.727	0.727	0.727	0.727	0.727	5.089
Andre administrations- udgifter	0.086	0.086	0.086	0.086	0.086	0.086	0.086	0.602
UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme i alt	0.813	0.813	0.813	0.813	0.813	0.813	0.813	5.691
Uden for UDGIFTS- OMRÅDE 5⁵⁸ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgif- ter								
Uden for UDGIFTS- OMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme i alt								
I ALT	0.813	0.813	0.813	0.813	0.813	0.813	0.813	5.691

⁵⁷

År N er lig med det år, hvor iværksættelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁵⁸

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet indebærer intet behov for menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet kræver anvendelse af **nuværende allokerede** følgende menneskelige ressourcer:

Overslag angives i hele enheder (eller med højst én decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)		
☐ Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
XX 01 05 01 (direkte forskning)							
☐ Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: FTÆ)⁵⁹							
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA og SNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy ⁶⁰	- på hjemstedet ⁶¹						
	- i delegationer						
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – Direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727

XX er lig med politikområdet eller det berørte budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Jobbeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Træffe passende foranstaltninger for at gennemføre de forskellige krav for Kommissionen (f.eks. gennemgå MS rapporter, starte og overvåge undersøgelser,
--------------------------------------	--

⁵⁹ CA= kontraktansatte; INT= vikarer; JED= "Jeune Expert en Délégation" (unge eksperter i delegationer); LA= lokalt ansatte; SNE= udstationerede nationale eksperter.

⁶⁰ Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere "BA"-poster).

⁶¹ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

	udføre analyser, udvikle støtteprogrammer for dens gennemførelse, overvåge gennemførelsen)
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med den nuværende flerårige finansielle ramme

- ☒ Forslaget/initiativet er foreneligt med den nuværende flerårige finansielle ramme.
- ☐ Forslaget/initiativet kræver en omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

....

- ☐ Forslaget/initiativet kræver anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet eller revision af den flerårige finansielle ramme⁶².

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

.....

3.2.5. Tredjeparts deltagelse i finansieringen

- ☒ Forslaget/initiativet tillader ikke samfinansiering med deltagelse af tredjepart
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

I mio. EUR (3 decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁶² Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslået virkning for indtægterne

- ☒ Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne.
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkning:
 - ☐ på egne indtægter
 - ☐ på diverse indtægter

I mio. EUR (3 decimaler)

På indtægtsside	budgettets	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets virkning ⁶³					Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)
			År N	År N+1	År N+2	År N+3		
Artikel								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

....

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningen for indtægterne.

....

⁶³ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.